http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

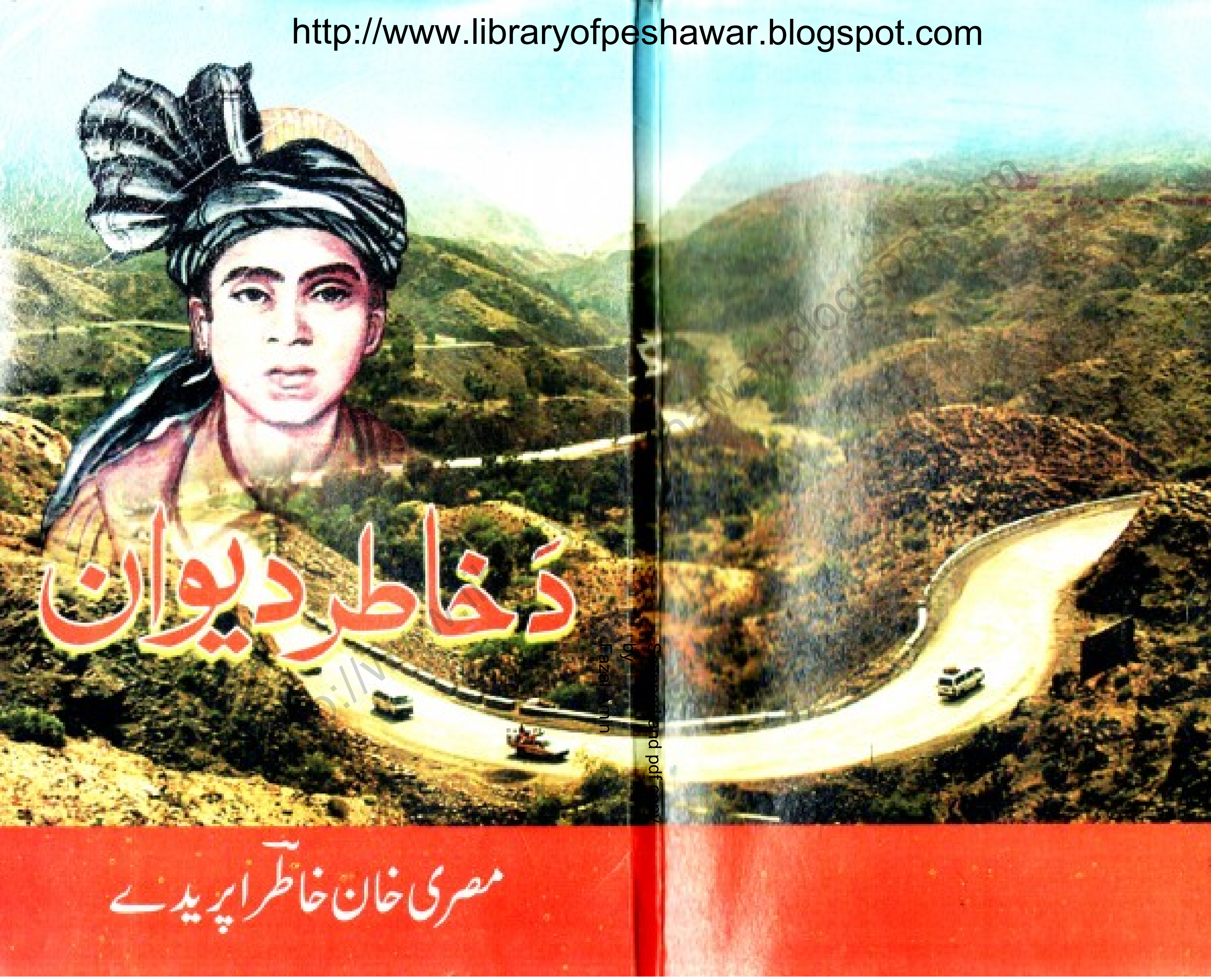

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د خاطر دیوان

مصری خان خاطر اپریدے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تړون

د خيبر دري
د شاعرانه غېږې
په
نوم

د خاطر رنګين غزل ته حيرانېږم
په دې خو خيبر کښې څۀ دي چې لا څۀ خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

فهرست

شمېر | مخ

(ا)

۱ : چې عاشق د معشوقې په لور کا تلۀ کا ———— ۱۴
۲ : چې اشنا ئې ستمګر شي نو به څۀ کا ———— ۱۵
۳ : زړۀ چې کوي هر وخت د ديدونه اشنا ———— ۱۶

(د)

۴ : کافي برقي دی د ديار د محمدؐ ———— ۱۷

(ل)

۵ : خبر نۀ کۀ در ته ما وکړل تا را وکړل ———— ۱۸

(م)

۶ : د استا د حسن تماشې وا خستم ———— ۱۹
۷ : دوا يه شم تا نه قربان څۀ وکړم ———— ۲۰
۸ : باغ د مينې دې د خيال پکښې غنچې کړم ———— ۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۹ : زه ئکه د مرم په شان دیدار ته اربه کېږم ـــــــــــ ۲۲

۱۰ : شرمسره چې نه یم په ځوانۍ پسې نصیحېږم ـــــــــــ ۲۳

۱۱ : ستا په الفت کښې به هر هښیار نه شم ـــــــــــ ۲۴

۱۲ : واخلمه تا اوکه دنیا واخلم ـــــــــــ ۲۵

۱۳ : خوشحالي ستا شوه زه ئې نه اخلم ـــــــــــ ۲۶

۱۴ : تکه کلي چې په ازغو کښې ونیسم ـــــــــــ ۲۷

۱۵ : په دې دنیا کښې هسې شپې تېروم ـــــــــــ ۲۸

۱۶ : اشنا کله تا ته په کتو پېره شوم ـــــــــــ ۲۹

۱۷ : قسمته داسې دې ئوده کړم چې بېدار نه شوم ـــــــــــ ۳۰

۱۸ : نور به نیږدې نه ځائېږي چې څه وایم ـــــــــــ ۳۱

۱۹ : ته به کرغې هسې بنځلے نه به مړیم ـــــــــــ ۳۲

۲۰ : جنګلي مخ ته دې د مرم په شان اربه یم ـــــــــــ ۳۳

۲۱ : رنګ ته چې ګرېده سرے سکور نه یم ـــــــــــ ۳۴

۲۲ : سپرلیه ! زه دې په غنچو کښې نه یم ـــــــــــ ۳۵

۲۳ : یاره ! ستا مینې په اور سېځلے یم ـــــــــــ ۳۶

۲۴ : ستا د مترل په منزلونو کښې یم ـــــــــــ ۳۷

(و)

۲۵ : ژوندی کله ته مایه دی چې له خاوره ـــــــــــ ۳۸

۲۶ : څوره به زه ئې برهمه به سره سترګو ـــــــــــ ۳۹

۲۷ : نن به څه پرسې نما په ترېو سترګو ـــــــــــ ۴۰

مخ

۲۸ : بیا دې سپي نه کړم په هغو سترګو ـــــــــــ ۴۱

۲۹ : ما د وصال په شپه کښې توله شپه سحر لیدلو ـــــــــــ ۴۲

۳۰ : شوق مې ستاله دیده پیغو یعنې سره لاړلو ـــــــــــ ۴۳

۳۱ : یاد شوه مه د عشق ډګو نګو ته په سر رغی ـــــــــــ ۴۴

۳۲ : خو به سره پټ درایه به نیږه ذره ذره یو ـــــــــــ ۴۵

۳۲ب : څکه هې تن به سور نېده و ته کړو ـــــــــــ ۴۶

۳۲ج : مېنه نشوله دیده چې انکار دې وکړو ـــــــــــ ۴۷

(ه)

۳۳ : خبر نه وم دې ثواب او دې عذاب ته ـــــــــــ ۴۸

۳۴ : زه یمه هجران د دنیا سترګو ته ـــــــــــ ۴۹

۳۵ : ته چې رقیب ته اشارې کړې ماد هل نخښه ده ـــــــــــ ۵۰

۳۶ : خوا دی ته راغنه شر د خیږه هسې نامه پاتې ده ـــــــــــ ۵۱

۳۷ : بیګا ستا په انتظار یې هسې ستړې توله شپه کړه ـــــــــــ ۵۲

۳۸ : لرې د نقاب لرې کړه دل زده کړه ـــــــــــ ۵۳

۳۹ : ما په شرګین تا په خوږ تېره کړه ـــــــــــ ۵۴

۴۰ : رقیبه په خبر راغلې راشنا خبرې کړه ـــــــــــ ۵۵

۴۱ : یاد شرابو نه شي دباسه ـــــــــــ ۵۶

۴۲ : د سحر باده دا ارمان پرسه ـــــــــــ ۵۷

۴۳ : تکه کلي د مرسپدو وکه شه ـــــــــــ ۵۸

۴۴ : ستاله سپینه مخه ځار زما زړګے شه ـــــــــــ ۵۹

۴۵ : د هجران په شپه درېږه په لاس کښې راغله ـــــــــــ ۶۰

۴۶ : ترغو ته مې نیږه کېږي کله کله ـــــــــــ ۶۱

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۴۷ : ستا د ښکلي مخ شمعه چې مې شړله ———— ۶۲

۴۸ : بیا به سره ګرد و اوس ځرانې ده دمه د رومه ———— ۶۳

۴۹ : شکر د ے چې نه هم د شپې شومه ———— ۶۴

۵۰ : کله چې په فکر کښې د ستا یمه ———— ۶۵

۵۱ : د لاړې غاړه شم د ښکښې د تلې یمه ———— ۶۶

۵۲ : تو به څنګه تېرېږی کا په هوښیار باندې وختونه ———— ۶۷

۵۳ : ما په مثال لکه پتنګ ګڼېږه ———— ۶۸

۵۴ : د ستا د خلې چې فیصله مانه شي ———— ۶۹

۵۵ : زړه نصر په خرچه کښې دا فسن مه ژکړه ———— ۷۰

۵۶ : ته خو وایه زه به څه کړم، زړګیه لېونیه ! ———— ۷۱

ۀ

۵۷ : څوکر چې شو کباب په اور اوږد د ګیدهٔ ———— ۷۲

۵۸ : لوے دریاب د مینې نه شي په وا پهٔ زړهٔ ———— ۷۳

ی

۵۹ : داسې بلا شپه به په نصیب سره راځي ———— ۷۴

۶۰ : عکس د ستا زما د سترګو د څڅاب وي ———— ۷۵

۶۱ : د ستا سترګې چې کړې د زړه نه وځي ———— ۷۶

۶۲ : زړګیه ! تا وېل چې د دروند غم دی ———— ۷۷

۶۳ : چې پښېمان نه شې په یا کښې غم دی ———— ۷۸

۶۴ : کله د ستا د خندې په ورشپې دی ———— ۷۹

۶۵ : د ستا په غم کښې خوشحالی پټې دی ———— ۸۰

۶۶ : زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترګې دی ———— ۸۱

۶۷ : ننن خو مانه هسې په دنیا بېکاری ———— ۸۲

۶۸ : زړهٔ چې کهٔ هر څو رانه هر څهٔ غواړی ———— ۸۳

۶۹ : زما زړهٔ او د ستا سترګې سره جوړېږی ———— ۸۴

۷۰ : ما ته خو په دې زړهٔ د چېرې خو د دروند دکا تېرېږی ———— ۸۵

۷۱ : څهٔ چې پرې پهاز ما دیار سره جوړېږی ———— ۸۶

۷۲ : د وخت ګذار د نړې دا غونډه نهٔ جوړېږی ———— ۸۷

۷۳ : زړه په ایله څهٔ د لیونی نه پاتې کېږی ———— ۸۸

۷۴ : سترګې د یې کړه برنده چې وخت په رخطا شي ———— ۹۰

۷۵ : په ارمان د نادانی شی چې هوښیار شي ———— ۹۱

۷۶ : دنې دنیا نه چې کلان ورک شي ———— ۹۲

۷۷ : چې چې رهٔ بندے د لبر په پېمان شي ———— ۹۳

۷۸ : ستا چې خو دې زلفې کړ نځه دا تار شي ———— ۹۴

۷۹ : دا لند چې په دې دا وې چې کا نهٔ په شي ———— ۹۵

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

مخ

۸۰ : خزان لا پرشي بهار راشي گلان خوشحاله شي ـــــــ ۹۶

۸۱ : راشه په کوشش کښې د جگر خبرې نه شي ـــــــ ۹۷

۸۲ : د استا په ستر گو کښې به څه پاتې شي ـــــــ ۹۸

ـــے

۸۳ : زړه په دا نه دے چې نا روے مخ دے ـــــــ ۹۹

۸۴ : شو کړچې ستا د گراف مينې طلبګار دے ـــــــ ۱۰۰

۸۵ : خوږ خوږ د مينې په ترخو کښې انتظار دے ـــــــ ۱۰۱

۸۶ : خدايه څومره بې وفا زما دلبر دے ـــــــ ۱۰۲

۸۷ : ما دې څان راته اشنا د ستا په ښهر دے ـــــــ ۱۰۳

۸۸ : شاته چې حسن دې اشنا د سرو لبو نه وک دے ـــــــ ۱۰۴

۸۹ : تک تور سرے د استا سرے ورېل دے ـــــــ ۱۰۵

۹۰ : څومره ډېرې په ژړگي باندې چې غم دے ـــــــ ۱۰۶

۹۱ : ستا په انتظار کښې ماته کال څه دے ـــــــ ۱۰۷

۹۲ : چې نږدې ستا په تور دے په بل تور دې پېرندنه دے ـــــــ ۱۰۸

۹۳ : چې لږ نظر عې د بصر باقې دے ـــــــ ۱۰۹

۹۴ : ستر گې دې چلې وخندا زده کړے ـــــــ ۱۱۰

ې

۹۵ : د ځان سپېڅلا دولو کښې ستکي وي ماليدې ـــــــ ۱۱۱

۹۶ : اشنا چې ن ليدهٔ تېرې وعدې راياد پدې ـــــــ ۱۱۲

۹۷ : زما د اميدونو غنچې شپې وغوړېدې ـــــــ ۱۱۳

۹۸ : چې بنگلې دې وخندېدې ښر شوې ـــــــ ۱۱۴

مخ

۹۹ : پوره شړيبه په دې چې په کنځل کښې خندکه بسکارې ـــــــ ۱۱۵

۱۰۰ : اے گله ستا چې وکې لهٔ خندانه سترگې لاوې ـــــــ ۱۱۶

۱۰۱ : کلهٔ دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بيا به څه کړې ـــــــ ۱۱۷

۱۰۲ : د پوره خوشحالۍ بشه نهٔ ده بيا راته هېرېږې ـــــــ ۱۱۸

۱۰۳ : لکه مجنون غوندې گرځم په بيابان ورپسې ـــــــ ۱۱۹

۱۰۴ : راشه اے ماه تابان په توره شپه کښې ـــــــ ۱۲۰

۱۰۵ : چې د سترگو دې بنکار نو ني زما سترگې ـــــــ ۱۲۱

۱۰۶ : خوند د عمر دې ډېرې کوچې شرې زما سترگې ـــــــ ۱۲۲

۱۰۷ : د ستا چې نهٔ وينم دا تورې سترگې ـــــــ ۱۲۳

۱۰۸ : څهٔ وشو چې سترگې مې په تابانه څرخونې شولې ـــــــ ۱۲۴

۱۰۹ : چې اشنا ژړې کړې ايسار پرېږم ولې ـــــــ ۱۲۵

۱۱۰ : اوښکې نهٔ کېږي ځو راماتې شوې ـــــــ ۱۲۶

۱۱۱ : ته به په زړهٔ کښې ماته څهٔ راکړې ـــــــ ۱۲۷

۱۱۲ : ته ما ستا ښکلې يې په سله نهٔ لې ـــــــ ۱۲۸

۱۱۳ : هر څوک که چې د زړهٔ قرار ورله راغې ـــــــ ۱۲۹

۱۱۴ : دا سې راته گورې ته نهٔ چې راته گورې ـــــــ ۱۳۰

سندرې

لهٔ ۱۳۲ نه تر ۱۶۵ پورې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې عاشق د معشوقې پهٔ لور کا تهٔ کا
خو د لېمهٔ شي کم طاقته پهٔ ژړا تهٔ کا

چې پلو لهٔ مخه لرې کړي رڼا شي
لکه ستوګه د سبا چې را خاتهٔ کا

لرې عکس د زړهٔ و اخله کهٔ دې شک وي
چې دا تور باڼهٔ دې څرنګه ويشتهٔ کا

پهٔ مئين زړهٔ څنکدن شي چې يار راشي
پهٔ هيبت زړهٔ پهٔ کوګل کښې الوتهٔ کا

د خاطر پهٔ زړهٔ کې داغ د بېلتون کړو
چې د يار پهٔ لور کاږهٔ واږهٔ کاتهٔ کا

چې اشنا يې ستمګر شي نو به څهٔ کا
چې زخمي څوک پهٔ ځيګر شي نو به څهٔ کا

چې ټول عمر يې تېر کړے پهٔ پالنګ وي
څهٔ چې زمکه يې بستر شي نو به څهٔ کا

چې پهٔ عمر کښې يې غم ليدلے نهٔ وي
چې د غم سره يې سر شي نو به څهٔ کا

انتظار چې د وصال پهٔ کومه شپه کړو
د بېلتون چې پرې سحر شي نو به څهٔ کا

کهٔ ديدن د يار موندے پهٔ هر هنر شي
چې غماز د چا رهبر شي نو به څهٔ کا

زهٔ خاطر خو همېشه دغسې وايم
چې اشنا يې مرور شي نو به څهٔ کا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړہ مې کوې هر وخت دردونه آشنا
لېرې خو مې واوره فریادونه آشنا

ترڅو به ژاړم ستا پہ مینه کښې زه
ګوره داوښکو مې سیندونه آشنا

اوس دې له غمه خلاصېدے نشم
ما وې پہ عشق کښې وی خوندونه آشنا

نن پہ جبین کښې دې خالونه خوردی
دی پہ چشمانو مې ګردونه آشنا

کہ ستا پہ خیال کښې دے اجل ته قریب
د خاطر شته دی ارمانونه آشنا

کافی بوتی دی دیار د محمدؐ
ما منلی پہ دیدار د محمدؐ

ګرېنګونه به یې لاړې شی پہ مخکښې
کہ چا ونیوله لار د محمدؐ

د دُنیا واړه ګلونه به یې هېر شی
کہ چا ولیده ګلزار د محمدؐ

چې د دې دُنیا ژړا او خندا نه وے
نه وے شمع پہ مزار د محمدؐ

د یادونو یې وصال کړنه خاطره
چې قرار وی یې قرار د محمدؐ

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خبر نه که در ته ما وکړل تا را وکتل
خو ګوره دم به دې بیا که دې سبا را وکتل

هم د غسې ګلونه وو چې مینه جوړېدله
غنه وشو په سر لې دے که اشنا را وکتل

دنیا را ته ګوري د کتو نه وو تم
چې تا نه مې کتلي دي هر چا را وکتل

په مخه باندې را غلې مخ دې خله پټوه
کېدو غم دې را ته جوړ چې دې په شا را وکتل

دستې مې وخندل هم دا مې وه ارمان
تا چې اے رقیبه په خندا را وکتل

یو دم مې زړه نه سے شول هم ولو خاندګمه
خاطر چې غریو نیولې په ژړا را وکتل

[illegible]

د ستا د حسن تماشې واخستم
تکه لوګے په سر لمبې واخستم

لاس خو مې را نه کړو چې مخ پټوې
ګوري یاران مې د غم شپې واخستم
دا د رته سوال کړم چې سوال نشم کړے
وای خاله ته چې ستا اسرې واخستم
سبا مې بیا په زولنو کښې ګوره
ننۍ چې فکر د کوڅې واخستم
بسم دې د مخ په سبا پوه نه شومه
که دې د زلفو توږې شپې واخستم
ګوره د ژوندون را ته یو پوره بنکاره شو
چې تصور د هغه دیرې واخستم
بس یا دوم دې نور مې مه تنګوه
چې رته مې صبر نشي غمي واخستم

خاطره ته او دا دنیا دې پېرشه
نه بس د عشق یوې قصې واخستم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ووایه شم تا نه قربان څه وکړم
نور ددې د پاسه په ځان څه وکړم

ته خو به کمځي د زلفو جوړې کړې
زه په دې شلېدلی ګرېوان څه وکړم
ته خو چا ته نه ورځې، خو زه را غلم
څو یم ستا په در کښې مېلمان، څه وکړم
زه به نور څه نه کړم بس دے سوال کوم
نور خو زما نشته دے توان، څه وکړم
ستا په طمع ځان له پاتې شوے یم
ټول خو راته لاړل یاران، څه وکړم
پوه دې چې په ځان کړم اوس چې نه پوهېږې
بیا به داسې نه کړم سلطان، څه وکړم
چا به دغم ډک ژوندون اخستے وه
بس خو چې پیدا شوم انسان، څه وکړم

اوس خو زه خاطر په څه پوهېږم نه
تا چې کړمه داسې حیران، څه وکړم

باغ د مینې دې د خیال په کښې غُنچې کړم
ستا د مخ په تصور کښې تماشې کړم

بل به نه وی یاره ستا غوندې کښې حُسن
څله اوږ د خپله لاسه در پسې کړم

ستا د مخ کتاب د زړه په سترګو ګورم
په ځان تېرې شپې او بدې را خورې کړم

زه خاطر خو یاره ستا د مخ کتاب ته
بې له تا نه په خبره کښې ورځې شپې کړم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

زۀ لکه د موم پۀ شان دیدار ته اوبه کېږم
پرې بې ده چې او بۀ شم ستا رخسار ته اوبۀ کېږم

چرته شی خوبونه شپې پرې ستورې محفل جوړې کړي
همدا ې مشغولا شی ستا سپېنګار ته اوبۀ کېږم

زۀ پرې بنۀ پوهېږم ستا لیدل زما اجل دے
بیا ې هم وار نۀ شی ستا یو وار ته اوبۀ کېږم

اوس خاطره ولې خداې پۀ نېۀ کړم دومره سخته
بیا چې پس لۀ مرګه ستا مزار ته اوبۀ کېږم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○

ستا پۀ اُلفت کښې به هوښیار نۀ شم
څو چې د عقل نه وزګار نۀ شم

سود ې د عشق پۀ لېونتوب نۀ شی
څو چې رسوا دې پۀ بار بار نۀ شم

یار ې وفا دې ماته هله وائی
چې ترې لۀ سر او ماله زار نۀ شم

څو چې پۀ تورو خاورو موړ نۀ شم
موړ به دې هرګز پۀ دیدار نۀ شم

کۀ د منصور غوندې پۀ دار شم اشنا
دا ستا لۀ عشق به توبه ګار نۀ شم

خاطره! داسې ګذار عشق راکړلو[1]
چې بل ګذار ته به بېدار نۀ شم

○

[1] ے متن کې او دیلان کښې ... راکړو ... دے ... چې مصرع کې [illegible]

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

وا خلمه تا او کړه د نیا وا خلم
په خندا خو ننګه ژړا وا خلم

لېږې دې پو رته کړه د مخ نه زلفې
لېږه سودا چې په دنیا وا خلم

ته چې په سترګو کښې مسکې شوې ګلې
نۀ دې دې میني بلا وا خلم

تا ته چې ګورم په درد زړونو کښې شم
یو قدم مخکښې بل په شا وا خلم

مرګ او بېلتون را ته جوړه را غلې
خاطره دا وا خلم کۀ دا وا خلم

غومره چې زه بېږم په ځوانۍ پسې زهېر یږم
خدای زده نۀ پوهېږم چې ساده شوم کۀ پوهېږم

نۀ اوله تا تګ دا هسې کله چېرته شوی
معصره خو پوهېږم چې قدم اخلم ودرېږم
تۀ او ستا بنایست چې په ما څنګه څنګه کړے شي
مۀ کوه ایله نن د هر څۀ سره جوړېږم
نۀ یمه خوشاله ستا په غم کښې خندهٔ مۀ شې
خدای یې بخلامۀ کړه چې لۀ تا ... مرور یږم
شان یې د کړو نۀ وې خو چې زړۀ مې شي راپورته
تا ته چې زۀ سوال کړم د خپل ځان ځنې شرمېږم
غوښتۀ مې هم دا چې را ته وواېې چې درومه
خدای خبر چې بیا دې په پلوۀ در بنګاره کېږم
تۀ کۀ په یو خلۀ لۀ ما خلاصېږې نو یې وا خله
تۀ به را ته نۀ شې کتے څۀ لۀ خندهٔ کېږم

څنګه ما خاطر در ته دا ووې چې مې هېر کړه
پېژنده چې یې وا ره په هر ځای کښې در یادېږم

میاشتنۍ «قند» مردان ـ خصوصي ګڼه ۱۰ رکاالین نمبر (ص ۹۵)

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خوشحالي ستا شوه زه يې نه اخلمَ
د ستا غمونه واړه زه اخلمَ

تا يې چې زړه وړه ګواه هم نه لرم
اوس به له تا نه څنګه زړه اخلمَ

اول سپرغۍ وم ستا د مينې د اور
اوس په ځان پوره شوم چې لمبه اخلمَ

په وړاندې ځم په وړو ستوګوړم آشنا
زه قدمونه چې واړه اخلمَ

هر سړی ګړ دوته په خاطر دی د غم
په اسوېلو کښې چې سيالۀ اخلمَ

○

د متن لړنه کښې د النظر ضمن ده ده چې صحيح نه ده ـ

○

لکه کلي چې په اغزو کښې وينم
داسې يې زړه ستا په بڼو کښې وينم

رخسار دې وينم تورو زلفو کښې ستا
لکه رڼا چې په تيارو کښې وينم

ګلفامه څو کله لرې اوسې له ما
زه دې د نم په پلوشو کښې وينم

وستا ليدل تېر شوے خوب وه آشنا
بيا به دا خوب په کومو شپو کښې وينم

اے د سبا ستوري با خبره په وړو
تله د آشنا دې په خترو کښې وينم

زما خاطر خاطر دې اود کښې پسو
اوس يې لوګے په اسوېلو کښې وينم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

پهٔ دې دُنیا کښې مې شپې تېروم
لکه مېلمه یو دوه غرېي تېروم

پهٔ ما زهیر مهٔ شې خوږ مخ ښکاره کړه
پهٔ زړهٔ د ستا د مخ لمبې تېروم

خوشحال تهٔ کوه چې غم نهٔ لرې
زهٔ لېونے یم چې تنګسې تېروم

دا نهٔ خاطر ستا د خاطر د پاره
پهٔ خپل خاطر د غم چپې تېروم

○

○

اشناکهٔ تا ته پهٔ کتو پوره شوم
نو بس پهٔ ټولو تماشو پوره شوم

بس خو معلومه شوه چې نهٔ رادرومې
ستا د دروغو پهٔ وعدو پوره شوم

یا د ساقي د میخوند نشته دے
یا زهٔ ایله اوس پهٔ نشو پوره شوم

سوے به هم د خاطر زړهٔ وی داسې
زهٔ دې د مخ پهٔ سرو لمبو پوره شوم

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

قسمته داسې دې ورده کړم چې بېدار نهٔ شوم
بغیر لهٔ تا ستا دغمونو نه وزګار نهٔ شوم

پهٔ دې دنیا کښې به غم ستا لهٔ ورنده څهٔ نوی ووی
لږ هم غم وڅوږم خو یو ځل پهٔ کښې خمار نهٔ شوم

ستا پهٔ الفت کښې هغه خوب چې ما لیدلے اشنا
د رقیبانو دجرګو څخې وېزار نهٔ شوم

تهٔ چې راګورې زهٔ به هغه وخت پهٔ طمع ومه
یو ځل هم موړ د ستا د خُلې پهٔ بنهٔ ګفتار نهٔ شوم

هغه وعده چې تا پهٔ سترګو کښې وه ماته کړې
دا زهٔ خاطر دې د وعدې پهٔ انتظار نهٔ شوم

نور پهٔ زړهٔ کې نهٔ ځائیږی چې څهٔ وایم
دانه بیا مسرورېږی چې څهٔ وایم

کهٔ څهٔ نهٔ وایمه هم راپورې کړی
پهٔ دې هم راته قهرېږی چې څهٔ وایم

د هر چا پهٔ لوری څهٔ داسې وخت دے
بیا مې وخت کله تېرېږی چې څهٔ وایم

کهٔ خبره نهٔ وی ما نه خپه دے خپه دے
بیا خپل حسن نه خبرېږی چې څهٔ وایم

ډېره ښه پهٔ تا پوهېږمه خاطره
خو بس سترګې مې شرمېږی چې څهٔ وایم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ته به کرځې مسې بنګلے زه به مړ یم
چې یې اوس وګے لږ لیدلے زه به مړ یم
جنازه یې چې له کوره کړه ته درومې
ته به نه وې راوتلے زه به مړ یم
خدای د پاره په مزار یې چې را درومې
لږ شه ماته پښه نیولے زه به مړ یم
زه به مړ شمه قرارې مرګے ورک شه
سره خاندې به تړل کلے زه به مړ یم
وې ترغې به په ما وی با زرغونې
وی مزار به یې مُښلے زه به مړ یم
اے اشناچې دی وطن له ته را درومې
خرخښې خوږ دې لیدلے زه به مړ یم
خرې خاورې به په ما باندې انبار وی
هر سړے به دروی غلے زه به مړ یم

د کاکل په ختم بند د مخ کتاب کړه
ما خاطر په خدای سپارلے زه به مړ یم

بنګلی مخ ته دې د موم په شان اوبهٔ یم
لکه کاڼے مسې کلک ورته په زړهٔ یم

چې په کومه لاره لاړ شی زه یې مل یم
لکه ګرد یې مسې خوړ په هر یو پله یم

زه په کومو سترګو ځان ته بیمار وایم
چې د ستانوم اخستے شمه نو ښهٔ یم

ستا لیدل لکه د خوب لیدل دی یاره
په دې خوب پسې لا هغسې وده یم

لږ د ځان سره په زړهٔ کښې فکر وکړه
زه خاطر دې چرې یو ځلې په زړهٔ یم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

کوره چې رنګ مې سوے سکروټ نهٔ یم
طاقت مې نشته ستا د زور نهٔ یم

راځه د سترګو نه مې مهٔ درېږه
سرې په ژړا دی ښهٔ مېخوږ نهٔ یم

دې اسوېلو ته مې ته نهٔ ګورې ښهٔ
سوے په اور یم سوے لوږ نهٔ یم

ستم کوه ته منع کوے یې چا
زهٔ لا خاطر مې دګور نهٔ یم

○

○

سپرلیه زهٔ دې په غُنچو کښې نهٔ یم
عادت په داسې تماشو کښې نهٔ یم

کهٔ راکوې نو سم شراب راکوه
زهٔ دې ساقي هسې اوبو کښې نهٔ یم

اے خدایه بس ما خپله ورځ ولیده
د داسې ژوند په تېرېدو کښې نهٔ یم

د ستا بانهٔ د ستا رخسار په خاطر
یې دګلونو په ازغو کښې نـهٔ یـم ^د^

تهٔ ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
چې خفه نهٔ شې په درتلو کښې نهٔ یم

○

ے منز ایرنلداو دیوان کښې دا بیت د غزل دړه دهٔ بیت دسے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

یاره ستا مینې په اور سېزلے یم
دروغ به نشه په زړه داغلے یم

خودم قسم چې ترهغې پورې ژوندے یم
ډېر دې نه په تش دیدن ساتلے یم

همېشه سر په زنګون په غم کښې ناست یم
یاره تا کله خوشحال لیدلے یم

خوار خاطر والي چې دا کومه ګناه ده
چې له در دې بېنوا شړلے یم

ستا د منزل په منزلونو کښې یم
د دېدو په امیدونو کښې یم

نه مې دنیا نه مې عقبا ګټېږي
دغې سودا او دا فکرونو کښې یم

د ستا رخسار به مې هېر نشي اشنا
ګله د بهار په سرو ګلونو کښې یم

زما په زړه کښې خو هم ته یې اشنا
دا نه خاطر که د چا زړونو کښې یه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ژوندی کله نهٔ مړهٔ دی چې لهٔ خاورو
نهٔ مړهٔ دی نهٔ ساړهٔ دی چې لهٔ خاورو

چا چې خاورې ځان ګڼلې په ژوندون دے
هغه چرته کښې وُدهٔ دی چې لهٔ خاورو

د انسان سره چې غم مل شو نو ګلک شي
دیوال کړے چا اوبهٔ دی چې لهٔ خاورو ۲

د خاطر رنګین غزل ته حیرانېږم
په دې خر خښې کښې څهٔ دی چې لهٔ خاورو

۱ ستړی شوی او دیوان کښې د (لهٔ) په ځای ... (د) لیکلے شوی چې صحیح نهٔ دے
۲ ستړی شوی او دیوان کښې غلطه مصرعه داسې لیکلې شوې ده :
دیوال کړے چې اوبهٔ دے چې لهٔ خاورو .

خوړ به نهٔ ژړېږمه په سره سترګو
تېر و تمه ستا په لېمو سترګو

مهٔ تورو تورې بلا سترګې دې
پام چې درته نهٔ شي د سپېرو سترګو

عمر لې کار وے د ژړا سره
وهٔ چې ګورې چا ته په معصو سترګو

بس کړه د خاطر سره پخلا شه ته
خلق وېره عزت کړي د نېو سترګو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به څهٔ یوسي زما په تورو سترګو
زړهٔ دې وړے لا پخوا په تورو سترګو

کهٔ پروا کړمه خو زهٔ به دې پروا کړم
نور دې څهٔ کوې پروا د تورو سترګو

ډیرې سترګې مې د سترګو په هر لور شی
کړم دې داسې وارخطا په تورو سترګو

کړې مې سترګې ستا د سترګو قدر دومره
ورته يې نهٔ کړم د دنیا په تورو سترګو

نهٔ خاطر دې د کجلو سلائی وے
ښکلوے دې اشنا په تورو سترګو

بیا دې سهی نهٔ کړم په هغو سترګو
یو ځلې هم هغسې په مړو سترګو

نهٔ مې شته په نورو سترګو شک د نړهٔ
بس خو نړهٔ مې غل دے ستا د غلو سترګو
زهٔ يې کړم آشنا لهٔ شوکیرو سره
یو مې پل خوبونه ستا د ډډو سترګو
نهٔ يم چې د نړهٔ په سترګو تا وینم
چارنا لیدلې په پړندو سترګو
خپل مې واړه بد راځي په سترګو کښې
ستا د پاره خپل شوم د پردو سترګو
ستا دې اوښدو ورځو ته حېران یمه
څومره ښکلې ښکارې په دې دو سترګو
خبر دے دا زما سترګې خو بدې شرې
تهٔ خو راته ګوره په دې ښو سترګو

څومره ترېخه وږمې دی حېران یمه
سترګې د خاطر ستا لهٔ مړو سترګو
(ریډیو پاکستان پېښور (مسودات

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما د وصال په شپه کښې تږوله شپه سحر لیدلو
حال مې د ځان لکه مجنون هسې اوتر لیدلو

دریغه چې شپه وه د وصال خو تر قصته پورې
نه په دیدن نه مرهم چې مې دلبر لیدلو
بیا د سحر غمونو هله لمبې کړمه زه
سرې ماښام مې نمر اوچت دغره په سر لیدلو[1]
نه یې لا هیڅ په سرو لبانو باندې نه یمه پوه
لا په اسمان مې چې د لمر په ځای قمر لیدلو
په تصور کښې مې دځان سره کول فکرونه
په هغه شپه چې به غماز جوړې محشر لیدلو
چې مې را یاد کړل هغه تېر د جدایۍ وختونه
له غمه ډک مې تر هغې پورې اختر لیدلو

خاطره بس کړه د وصال طمع پیدا شوه د یار
واۍ رېبار چې مې جانان دې سرعدر لیدلو

[1] منزل‌انده او دیوان کښې چې ددغه لړۍ معنی مصرع داسې ده:
د ماښام سرې نمر مې اوچت دغره په سر لیدلو

شوق مې ستا د ړېړو پېغور ونو سره لاړلو
زور مې شو اوبه د ستمونو سره لاړلو

خوښ مې اننګې شول د بڼو ازغي مې هم شول
نور را نه بلبل شو د ګلونو سره لاړلو
ړېرې مې کړې تیتګې خو اخر مې اوښکې لاړلې
تاو د محبت د ارمانونو سره لاړلو
سترګې مې نیولې ستا د مینې په کاروان کښې
لاړلو نظر مې د ګردونو سره لاړلو
زه تر ننه لوګی شم چې به څه سوې تری راشي
نور زه را نه د یار د دیدنونو سره لاړلو
چرته واسې یار شته لکه زه په انتظار یم
ستورې د سبا هم د فکرونو سره لاړلو
چرته به زما لېونې زړه پرې مشغولېږي
ستا د توروو زلفو زنځیرونو سره لاړلو

شو به دې مهار د عشق نیولې وی خاطره
ژوند د رڼې هسې د وختونو سره لاړلو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څو به سره پټ دواړه په زړهٔ ذره ذره یُو
کهٔ دا دې خوښه نهٔ ده چې هرچا ته دې ښکاره یُو

یو دغه ښېلتون دے چې عزت مو پهٔ کښې پردے
څو به پهٔ کښې وایو چې مدام دې در سره یُو

تهٔ زما پهٔ سوی شمعې زهٔ ستا پهٔ انتظار کښې
هر کله چې وی نو مړهٔ به دواړه پهٔ یو شپه یُو

نهٔ به کلهٔ وایم کهٔ دنیا پهٔ بله واوړی
ګرځې دې نور خلق مونږ پهٔ خپله تماشه یُو

یوځ به مې سوګند شی پهٔ کښو ودځو دیار
اوس به دواړه څهٔ رقیبه تودې پهٔ اوبه یُو

راشه مرورهٔ چې مې شک لهٔ خاطره وځی
وایو به رښتیا چې دا پهٔ څهٔ سره خفه یُو

○

دیوان او منزل ... کښې سوری ... شرې ... معرکه ... سعدیٰ کوی
دا شعر منزل ... کښې نشته

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○

باد شو مه دعشق دګر نګونو پهٔ سرونو
پروتم دلبرې وطنونو پهٔ سرونو

دریغه چې د ستا د اشکو خوله هم نهٔ وې
پرځې ته چې ګورم د ګلونو پهٔ سرونو
ستړې به زما شی اخر غرقې پهٔ ژړا کښې
ګرځې چې کشتۍ د ګرداپونو پهٔ سرونو
مات پهٔ ما نظر کړه چې سپېر ستړګې حق حیران شی
درد چې کړه د لمبو محلونو پهٔ سرونو
هسې هم ایږې یمه د باد سره الوځم
سکور مې څله نیسی د زخمونو پهٔ سرونو
څان به خاورې نهٔ کړم غم د یاره کهٔ څو پرېشې
خاورې دې پرتې وی د تېغونو پهٔ سرونو

بنګلی به سر ټیټ کړی یاره ستا پهٔ تصور کښې
دا پر خاطره ستا د غزلونو پهٔ سرونو

○

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څکه مې نن په سوزېدو تېر کړه
چې مې پرون په مستېدو تېر کړه

زما خو ستا منزل مقصد دے اشنا
زړه مې له تلوسو چلو تېر کړه

دلسوزی مه ګڼه تپوس همدمه
ژوندی مې عمر په لمبو تېر کړه

زما دا تېر ژوندون زما خو نه وه
ټول مې د ستا په تلو راتلو تېر کړه

یار بیا د چا له تورو زلفو نه ګرم
یوځلي مرګ راباندې دو تېر کړه

لکه د شمعې بېګا ستا په طمع
ټول انتظار مې په سلګو تېر کړه

زه چې سپېلی ته ورځم نو یمه
ما د دیدن په رنګینو تېر کړه

ژوندنده د عشق لمبې ژوندې غځه دی
سر مې له واړو ګړنګو تېر کړه

اشنا د ستا د ښکلي مخ په خاطر
ما خپل خاطر په سرو لمبو تېر کړه

بنه شوله وېره چې انکار دې وکړو
زما د واړه عمر کار دې وکړو

خلق چې ښه ولې ګوري ورته
تا چې مخ پټ کړلو ګذار دې وکړو

د زړه زخمونه مې بیا هله شماره
کله د دې خپلې خندا شمار دې وکړو

زه لا خه نه وایم چې داغ مې په زړه
ته لا خفه یې چې دیدار دې وکړو

خاطره زه له تا نه چا وېرې یم
وار به دې راشي کله لږ وار دې وکړو

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خیر نۀ وم دې ثواب او دې عذاب ته
خو تصویر وم ستا په دوه ځو کښې محراب ته

ما وې تل به خوشحالی وی ستا په عشق کښې
اوس مې نۀ پرېږدی غمونه اشنا خراب ته

ستا د سرو شونډو آرمان خو هله راشی
کله کله چې نظر وکړم ګلاب ته

یو ذره یې لرې نۀ کړله د مخ نه
فکر یووړم د اشنا د مخ نقاب ته

تور یادونه مې په یاد کښې راته هوېشول
یو دوه نۀ راځی چې کښېنمه حساب ته

طالب زړۀ به زما هم داسې تک تور وی
چې خاطر وکړم نظر سری کباب ته

زۀ یم مه حیران د دنیا سترګو ته
ګوره کتے نۀ شی د چا سترګو ته
ستا د ښکلو سترګو بلا واخلمه
مخ دې کړمه سترګو بلا سترګو ته
راشه اهو چشمه لیونے شومه
سترګې مې صحرا دی د ستا سترګو ته
ستا چې خندنو سترګو ته ګورمه
راځې شی لۀ واره ژړا سترګو ته
داخو دې په خپله اشنا کړې دی
څله مې نۀ وېل کړې اشنا سترګو ته
ستا خندا بریښنا وه د فلک غورنډې
بیا را نغله صفه ژړا سترګو ته
تا جوړ ارادې د راتلو کړې دی
ښکاری مې رنګینه فضا سترګو ته

نن خو مې خاطره ستا خاطر وکړه
بیا به نۀ راکوې سبا سترګو ته

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تهٔ چې رقیب ته اشارې کړې دا دمل نښه ده
تهٔ چې دا غلي غلي ګورې دا دغل نښه ده

کله یقین کړمه په دا چې مرور یې له ما
ما ته معلومه ستا په سترګو کښې د چل نښه ده

تهٔ چې تپوس رانه مُدام کوې چې څهٔ لټوې؟
زهٔ چې دا لاس په سینه یږدم دا یې اول نښه ده

خاطره تا چې بیګا خوب کښې د هجران لیدلے
یقین مې دا دے اخری ستا د اجل نښه ده

خوابهٔ تراخه شو د خوږو هسې نامه پاتې ده
د بدو شپې دی او د ښو هسې نامه پاتې ده

تهٔ رانه هېر یې خدایه هر څهٔ په دولت کومه
د دعاګانو د ښېرو هسې نامه پاتې ده

په سترګو ژړو او په زړو کښې سره خاندو اشنا
مهٔ کړه ګیلې د ژړېدو هسې نامه پاتې ده

په دېره مینه کښې چې زهٔ او تهٔ پرې نهٔ پوهېږو
د عشق و درځو او د شپو هسې نامه پاتې ده

چې په پلو کښې به یې په نیونو باندې اودګو
د ستا د عشق اننګو هسې نامه پاتې ده

صبا به وائي چې د خداې په خاطر راشه لږه
په ما خاطر کښې د ژوندو هسې نامه پاتې ده

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

بېګا ستا په انتظار ي هسې ستړې تېره شپه کړه
خندل راپورې ستورو چې سپوږمۍ راته ګيله کړه ۱

ورته سر په زنګانه وم د وصال تږی ته غلے
ما به ګله بنه کړه چې بېلتون راته قصه کړه

شو په منډه نظر ستهے چې هر ستوری به ځلبه کړه
چې د ستا په لور به تللو هغه ستوری به مزه کړه

وړ سره به يې نه وچوی که شپه وچوی د خاطر نه
په ژړا ژړا ڤدهٔ شي خو وعده يې ستا پوره کړه

○

---

۱ صحيح مصرع داسې ده کاره ده : خندېدل راپورې ستوري چې سپوږمۍ راته ګيله کړه

○

لب د نقاب لرې کېدل زده کړه
زما په لوری سم کتل زده کړه

په جار خندا به رقيبان پوهه شي
پټ په لېمو کښې مسېدل زده کړه

اے زړهٔ چې سم دا وارې ونهٔ چوې
تکه تنها که ترکېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصيحت مهٔ کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ما په شوګیر تا په خوبو تېره کړه
شپه مې سپوږمۍ ته په ګیلو تېره کړه

بېګا راغلې شمع ده یه اشنا
ما ټوله شپه په ندېدو تېره کړه

مینه د ستا زما نوې زړه سوندوی
هسې لمبه دې په ایرو تېره کړه

دا ما خاطر ستا لا خاطره اشنا
د هجر شپه مې په سلګو تېره کړه

○

○

رقیبه په خبر راغلې د اشنا خبرې کړه
پرېږده نورې نورې بس هم دا خبرې کړه

خو به پکې سترګې زه د اوښکو ګرځم
ګلفامه راشه راشه دغه بیا خبرې کړه
نورې دا غمژنې د جفا خبرې پرېږده
کله کله یادې د وفا خبرې کړه
سوډ مې کله کېږي د ساقي په پیمانو
د ټولې میخانې او د مینا خبرې کړه
نم مې شو د سترګو سپین د اوښکو په سیلاب کښې
بس نور شه راته وایه د خندا خبرې کړه
په خود نه یم تپوس راځنې مه کوه د دهر
اشنا ما لېونی ته د صحرا خبرې کړه

خاطره چې ونه کړې د بل چا د غم سودا
د یار د تورو زلفو د سودا خبرې کړه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

یا د شرابو نه نشې وباسه
یا خو ترېخې زما له خُلې وباسه

یا مې د زړهٔ رازونه مهٔ لټوه
یا دې صحرا ته قافلې وباسه

څهٔ لټوې تنګه دنیا که شوه در به
زر مې د ژوند له ورځې شپې وباسه

د آشنا یاده نور مې مهٔ تنګوه
لهٔ دې سراې نه قافلې وباسه

اور د خاطر د زړهٔ په خونه شو بل
سترګې د سترګو نه يې مېږې وباسه

د سحر باده دا ارمان یوسه
یوسه په لوری د جانان یوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
کهٔ مې خو ما سره د ځان یوسه

چې دې د حُسن چمن ترې نهٔ شی
راشه د اوښکو مې باران یوسه

تهٔ چې مسکې شوې زما زړهٔ ته ښکلیه
دا د غمونو ډک جهان یوسه

خو به زر راشه دا آشنا سره
دومره خو راشه دا چشمان یوسه

لږ د خاطر کړه شمع رو دې نه خاطر
بهار دې راوله خزان یوسه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نکه کلي لۀ مسېدو ډکه شه
بانډۀ دانيغ کړه لۀ اغزو ډکه شه

چې ستا خوږو زلفو ته نبغه نۀشوه
زما څنګل لۀ زولنو ډکه شه

کۀ يې هر څو درسره فنديولے
خو زما مينې لۀ پښتو ډکه شه

چې مې ژوندون لۀ رنګينو نه ډک شي
بيا پۀ غصه کښې لۀ نشو ډکه شه

بس پښېماني لۀ زړۀ نه وباسه نن
وېرېږه مه لۀ اشارو ډکه شه

چې تا مې هم ګرېوان ته څيرې ووې
هم ستا کوڅه يې لۀ تېرتو ډکه شه

ښۀ دې زړۀ تش کړه چې بيا بيانۀ ولې
فضا زما لۀ اسوېلو ډکه شه

بدخواه چې لاس پۀ سينه کېږدي درته
دخيبر څانګې لۀ اغزو ډکه شه

خاطره يار دې پۀ خيبر کښې اوسي
تپوله دره لۀ سپېلنو ډکه شه

ستا لۀ سپينه مخه زار زما زړګے شه
هم دا ستا نه سپېلنے او هم لوګے شه

ستا پۀ ژبه باندې هره ژبه خوند کا
اے اشنا يا اپرېدے يا پښتو دے شه

زۀ او تۀ دچا ژړا او خندا څۀ کړو
زما اوښکې دې باران ته پسرلے شه

اوس دګل څخې تۀ لرې شه رقيبه
يا پخپله باندې ګل شه يا اغزے شه

زۀ خاطر دې نور خاطر کولے نشم
اے رقيبه کۀ پوهېږې نو سړے شه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د هجران په شپه ویوه په لاس کښې راغله
خدای خبر چې چرته تله په لاس کښې راغله

رقیبان خو دې اوس تهول راله راتېر شي
چې یار راغے نو وصله په لاس کښې راغله

چې مې صبر اُمید دواړه پسې خوړ کړل
چې له ځانه خبر بېده په لاس کښې راغله

چې د سترګو د سرو شونډو او د زلفو
تصور چې یو څیره په لاس کښې راغله

چې په تلو کښې شوه مسکې نو بیا به راشي
اے خاطره بس راځه په لاس کښې راغله

ترخو ته مې زړه کېږي کله کله
په خوږو سرے مړ کېږي کله کله

د دردمندو نظر هغوله په کار دے
چې دلاسه دې بند کېږي کله کله

چې اشنا دچا نه ورک شي موندے نشي
پسې ځان هسې ورکېږي کله کله

ښکاري یار سرو نه دے اے خاطره
په لمو کښې چې اوسېږي کله کله

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا د ښکلي مخ شمع چې مسه شوله
جوړه په محفل کښې توره شپه شوله

راشه لږه واوره د اُلفت قصه
بس دے نوره زړه کښې مې نه ره شوله

ډېرې وعدې ښې وې لږې لنډې
اوس دې هر یو کال راته وعده شوله

تا چې د خاطر خاطر و نۀ کړلو
ښه شوه ډېره ښه شوه اشنا ښه شوله

بیا به سره ګورو اوس ځواني ده درومه درومه
څوک کړی دومره غم خو دیواني ده درومه درومه

اوس تۀ ایله راغلې چې بس وخت د ځنکدن شو
بیا راته ګرانېږی آسانی ده درومه درومه

مې یې چې بازار کې د ښایست دے ګرم شوے
هر شے پۀ کښې ختلے دے ګراني ده درومه درومه

نۀ او تۀ خاطره نور پۀ ځځۀ سره خوابۀ یُو
مینه خو هم دا پښېماني ده درومه درومه

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شکر چې نهٔ هم ستا د ښېرې شرمه
اوس دې چې نهٔ ښکلېده د کوڅې شرمه

نهٔ به په ځان څهٔ وکړم چې راشې تهٔ
واېره دې په طمعه کښې ذرې شرمه

دومره درنږدې یم کهٔ څو لرې یم
لرې به شم نور کهٔ درنږدې شرمه

نن خو دې خاطره چې سبا نهٔ وے
پوه دې نهٔ د مکر په وعدې شرمه

کله چې په فکر کښې د ستا شمه
لاړ شمه له ځانه خو بیا راشمه

ته که لرې ضد نهٔ خو پښتو لرم
اوس در سره څرنګه پخلا شمه
خیال او تصور ته به سلام وکړم
نهٔ که د خپل زړهٔ په تماشا شمه
تاو چې شی د زړهٔ نه ستا د مخ لمبې
کم چې بستا د زلفو په سودا شمه
نوری دې د مینې لارې سمې کړه
خدای خبر چې کوم پلو خطا شمه
عشقه راشی ځای لره دې راوستم
اوس به نهٔ د ستا نهٔ د دنیا شمه
نن دې د پرون وه د راتلو وعده
نن څنګه په طمع د سبا شمه

ورېږي غریو نیولې راکتلی دی
لېره به خاطر ته په خندا شمه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

دلاري خاوره شرم د ښېښو خڅني وتلے يمه
اشنا په تا پسې له تلو خڅني وتلے يمه

د آشنا مخه نور مې سرے ترې وے له ځي
نه خو د اور او د اوبو خڅني وتلے يمه

په ښه ښېره به دې نه لرې پېر نا ښه مه اشنا
زړه مې اوس پوه دے د ښېرو خڅني وتلے يمه

تا خو به نور راته خندلي وي چې داخه وش
کله په ژړا دې د کوڅو خڅني وتلے يمه

دغه داغونه مې دي بس دومره خاطر مې وش
نور د ګړلو د ګلو خڅني وتلے يمه

○

○

تو به خټګه ترېږي په هوښيار باندې وختونه
نا پوهه هسې ترکيل په قرار باندې وختونه

هيچرې هم سخيان خو د سبا غمونه نه کا
له شومانو نه ترېږي په خروار باندې وختونه
دا ترېږ وختونه پرېږده له انکار سره چې ترېږ شو
ته راشه نور دې سر کړه په اقرار باندې وختونه
نه دے هسې کرم چې خوک په غم کښې درونه بنکاريږي
په هر چا باندې ترېږ شي په خپل وار باندې وختونه
ګوره د هغو په زړه کښې نوره سودا نه وک
ترېږ چې شي د ښکليو په بازار باندې وختونه
لکه باد هسې ترېږي وخت په روغ او په بيمار
ودرېږي نه ودرېږي په بيمار باندې وختونه
دمغ دې تصور کړم خټګه مخ مې داسې تور دے
خبر نه يې کيل ترېږي په انکار باندې وختونه

ما خټګه به لټون کړے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما ښکلي ترکيل په خپل يار باندې وختونه

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ما پهٔ مثال لکه پتنګ وکنه
تهٔ دې د شمعې غوندې رنګ وکنه

کهٔ ې کوثر شول نصیب د دیدن
بیا ې شهید د عشق پهٔ ننګ وکنه

زمکه بستر وی لیونو ته مدام
زړګیه تهٔ ې هم پالنګ وکنه

لکه چې شومره ستا غمونه دي وړې
پراتهٔ ې ټول په زړګی زنګ وکنه

خاطر کچکول د ګدا واخستلو
اشنا دیدن په ځان قلنګ وکنه

د ستا د خولې چې فیصله ماته شوه
نوره د زړهٔ ې حوصله ماته شوه

شونډې دې مې رېبدلې نهٔ وې
په زړهٔ دې بله څهٔ راتله ماته شوه
نور ې ساقي څهٔ جرم نهٔ دے کړے
تشه لهٔ لاسه ې پیاله ماته شوه
کهٔ پهٔ عوض کښې ې هر څهٔ غواړې تهٔ
دا ې په برخه د سپېده ماته شوه
لاس ې ې واکه چې جاسوسو ته ځې
مابنام څهٔ نهٔ دے چې روژه ماته شوه

خاطره پرېږده د دروغو تربې
نوره زما او ستا ناغه ماته شوه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

نور زهر په خوږو کښې د افسون مه راکوه
دا بس دے اشنا نور دا نېزه چاقوون مه راکوه

ته تل کړه ستمونه خو په خپله اے اشنا
سزا د رقیبانو په لمسون مه راکوه

چې څو وکړې وعدې نو هومره لاشې یې وعدې
دا دې وی در پاتې خو زبون مه راکوه

که زه چرې په خود وے نو به تاشېدا کېدم
په ستړګو ماله یار بیا د جنون مه راکوه

هر څو که زه خاطر د اشنا اجل ته مغ شوم[1]
دګوډ مبارکی خو په ژوندون مه راکوه

○

[1] د دیوان او منزل‌لرنه کښې مصرع داسې ده ؛ هر څو که زه خاطر د اشنا اجل ته شوم

○

ته خو وایه زه به خه کړم — نه کیږه لیونیه
خه به کړم او خه به نه کړم — نه کیږه لیونیه

تا خو وې آبادی پرېږده ، ما خو پرېښوه دلته خه دی
په صحرا چې ګرځېده کړم — نه کیږه لیونیه

چې اشنا کړې ستړګې پورته بانه ستا په لوړ را دروی
نه یې کوم طرف کاږه کړم — نه کیږه لیونیه

زه خاطر درته حیران یم چې په خه باندې راوین شوې
چې په خه دې اوس وه کړم — نه کیږه لیونیه

○

[1] له منزل‌لرنه او دیوان کښې (دو تکه) دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ځيګر يې شو کباب په لمبو اوده ولګېده
په ما دے يک تنها که په هر لور ولګېده

چې لرې در نن دې شوم د وصال په تمنا
د ستا د ګُنګرو ګانو په ما شور ولګېده
ځيګر يې تش ګوګل دے راشه وګوره تماشه
د سوو فريادونو تنګ تکور ولګېده
زړګيه اُميد لنډ کړه پس له دې نور له وصاله
بېلتون دې ځواني مرګ شي اوس يې زور ولګېده
سپين مخ دې رابنکاره کړه د نقابه لکه نمر
ور بل دې پرې د ورېځو غونډې خور ولګېده

خاطره خدای خير که بيا ديدن وکړې د يار[1]
چې بيا د غمازانو داسې زور ولګېده

اشنا وې دا لرګی دی د خاطر داسې بلو
رقيب وې ما زيګر شي په تناور ولګېده[2]

۱ه متن له نسخه ديوان خاطر کښې داسې ده: څه خاطره خدای ګريه دن وکړې د يار
۲ه متن له نسخه او ديوان خاطر کښې "تنور" ليکلے شوے دے، چې معنی بدلوي او قافيه غلطوي

لوے درياب د مينې نه شي په واړه زړه
شومه ياره بيا د ستا غونډې په نه زړه

چې په خله کوی يو او په زړه بله
د هغه سره به مينه کړې په څه زړه

سوی د ننګ ته چې لې وکوره دلبره
ما نيولے ستا د حسن په لمبه زړه

بېګاه ستا په انتظار کښې شمع روڼه
د هر ستوري سره پورته چې خاته زړه

بيا يې خوب واړه تيريږونه او هيبت شي
د هجران چغې چې وشي په قدۀ زړه

يو غم نه دے چې يې وکړې اے خاطره
د پېر غمونه دی کوه يې په ساړه زړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

راسي بله شپه به په نصیب سره راځي
په عمر کښې راځي خو د رقیب سره راځي

خوشحاله وي په غم کښې هم ابــداره شاملم
را دروي خوشحالي دې د حبیب سره راځي

څو چې په تندی یې د ازل لیکلي نهٔ وي
دومره زحمتونه د غــریب سره راځي

خندیږي او ګډیږي سرهٔ ګلونه د صبا
نغمې چې د بهار د عندلیب سره راځي

نور خلق کهٔ رغیږي په دارو د طبیبانو
خاطر ته مرضونه د طبیب سره راځي

[1] متن لیکنه او دیوان خاطر کښې الفاظ هم نشته دې مصرعه [illegible] وزن نه [illegible] کوي
[2] خطر چې ، ترکیب مصرع بې معنی کوي

عکس د ستا زما د سترګو له زنبار نهٔ وځي
د زړهٔ له کوره مې بېلتون په یو ګذار نهٔ وځي

دا ستا کوڅې له زهٔ د دروغ ځان په خیال نهٔ درځمه
چې تاو راتاو نشي د ستنې سوم نه تار نهٔ وځي

اے شمع دو یه راشه نور دغه ضدونه پرېږده
چې په مئین دې هره شپه د انتظار نهٔ وځي

د ستا د عشق په سمندر کښې مې ژوندون تجربه کړے
چې په ربښتیا خو سمندر وي د انکار نهٔ وځي

شپې د اوښکو د خاطر پسې ایله زیاتې شوې
ښکاري د ستا د ځوانۍ اوبه د شو بهار نهٔ وځي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې کتے درته لۀ ډېره هجره نۀ شم
د ستا سترګې مې کوځې د زړۀ نه وځي

خداې دې هغه وخت را نۀ ولي صنمه
چې مې ستا د ديدن شېبې د زړۀ نه وځي

کۀ د سترګو نه مې وځي د ستا سترګې
ودې وېل کۀ مې جرګې د زړۀ نه وځي

موده پس سره يو ځاې شو پۀ محفل کښې
ستا بانړه مې ښ نېزې د زړۀ نه وځي

جمع زړۀ لره اشنا چې زۀ د ستا يم
چرته زلفې مې خورې د زړۀ نه وځي

د مخ لرې کړه پلو زۀ دې لوږګے يم
چې مې ستا د مخ لمبې د زړۀ نه وځي

ترڅو به دې رقيبه زړګے وچوي
چې خاطر د معشوقې د زړۀ نه وځي

زړګيه تا وې چې دردونه څۀ دي
دا پۀ ګوګل کښې دې ترګونه څۀ دي

زړۀ پۀ بهو مې وله څوک يې وينې
وهه وهه دا سترګکونه څۀ دي

بس خو کۀ مخ دے نو ګلفامه دے ستا
دا د خورشيد قمر مخونه څۀ دي

نۀ ده اسانه اشيانه مې د زړۀ
لا د ستم دې تندرونه څۀ دي

د ستا منزل دې دومره نور لرې شي
ګوډو ړندو ته تيندکونه څۀ دي

کۀ مې ذرې کا نور نو لا به بند شي
ستا پۀ فضا لا وسعتونه څۀ دي

چې مرور وې يو ساعت يې ګوره
چې وې پۀ غلا نو بيا کلونه څۀ دي

چې مرور يې پېښېږي څو نۀ شي
ما ته پۀ غلا غلا ديدنونه څۀ دي

دا پۀ خاطر ګلفامه ستا دښمنو
وي پۀ خاطر دې پرهرونه څۀ دي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې پښېمان نهٔ شي په بیا کښې څهٔ دی
پرېږده راوګوره په دا کښې څهٔ دی

زما په اوښکو کښې خندا ده دوستا
یاره د ستا په دې خندا کښې څهٔ دی

شمعې د نن شپې نه سبا جوړه
سبا به مړه وي په سبا کښې څهٔ دی

زړهٔ مې یې ستړے په تورپونو کړلو
ګله دا ستا په دې ګروا کښې څهٔ دی

خاطره ته چې ماته نهٔ شي کړے
لږه مې پوه کړه چې په ما کښې څهٔ دی

ګله دوستا د خندېدو شپې دی
زما د اوښکو د شېبو شپې دی

په دا لنډ تنګ وخت کښې مې حال وپوښته
دا مې د ژوند د تېرېدو شپې دی

په تا اختر اوس دځوانۍ راغلے
دا تېرې شپې د پسرلو شپې دی

د بخت سپوږمۍ ته به راخېژې ګله
اوس مې د ژوند د محفلو شپې دی

دا زهٔ خاطر درنه تېرېږم کومه
د بېلتانهٔ دې نورې څو شپې دی

خاطر د وینو غرغرې وکړلې
دا مې د ژوند د ختمېدو شپې دی

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د ستا په غم کښې خوشحالي پټې دي
په دې زندان کښې ازادۍ پټې دي

زړه که ته ځې نو لېونے خونړے يم
د مخ سره زلفې رسۍ پټې دي
په خوږو زلفو کښې راګورې په چل
په دې ځنګل کښې دې هوسۍ پټې دي
په کومو سترګو به بيا بيا د رخمه
په اشارو کښې دې تېګې پټې دي
خاندې چې جوړې شول د زړه زخمونه
ايله په وينو يې خولګې پټې دي
څه شو په خوله چې دې رخصت راکړو
ستا په نظر کښې تسلۍ پټې دي
په سرو سرو ګوډم تورو سترګو ته دې
چې په کښې څه بلا مستۍ پټې دي
ستا له سينګاره مې ځواني شه لوګے
وېرې په خاورو کښې ځوانۍ پټې دي

د ستا په خيال زما خاطر شو ايرې
خو د اُميد په کښې سپرغۍ پټې دي

زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترګې دي
نورې نه وينمه سترګې که هر چرته سترګې دي

له هره دره ودتلي سترګې مې آشنا
که وړې دي که تږې خو دې در ته سترګې دي
نه تل را ته مرسته په دې عمر مې شه جوړه
زما خو هم ګلفامه دې پرهر ته سترګې دي
د مينې سمندره سترګې غرقې مې کړې تا
وتلې مې له تا کله بهر ته سترګې دي
په اوښکو مې کړې سترې وېره ونه مې د عشق
که ګل يې د مخ رڼې خو ثمر ته سترګې دي
را وړه چې خبرې ښه وړه په وخت سترګه د سبا
زما خو هم ختلې دې سحر ته سترګې دي

خاطره که خوشغړاړې نو زړه له تا د يار ديدن
نو نه شم ور کتلے زما نمر ته سترګې دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نن خو ما ته هسې بله دنیا ښکاري
تا چې نهٔ وینم نو څله دنیا ښکاري

تنګ کوګل یې د دنیا شي چې ته یاد شې
بې تا تنګه لکه کوګله دنیا ښکاري

بې له مانه هسې کله صحرا ښکاري
بې له تا نه هسې کله دنیا ښکاري

چې په هجر و وصال نه پوهېږم
داوستا ده کهٔ مې خپله دنیا ښکاري

هیڅ خاطر دې خزان ونهٔ کړو خاطره
شګفته خوره او بې ګُله دنیا ښکاري

زړهٔ چې کهٔ هر څو رانه هر څهٔ غواړي
هیڅ نهٔ دے خبر چې هر څهٔ زړهٔ غواړي

اے ماشومه زړهٔ ته رانه ښهٔ وائې
مخه رانه غواړې چې ما نهٔ غواړي
تل به بې پروا وې کړې نګونو نه
څوک چې خپل منزل ته رسېدهٔ غواړي
زړهٔ او د نظر ځني دې خلاص کړمه
نور دې لا بنابست راځني څهٔ غواړي
هر سپهے دستا د دیدن وې نهٔ دے
راځو هم زړهٔ غواړي هم لېمهٔ غواړي
خبر نے کهٔ زهیر شوم ځان ته ګران شومه
بد هم په کښې وی چې څوک یې ښهٔ غواړي

خلق پرې تېر شوی له سرونو نه
څلهٔ ورته خاطر په تشه څلهٔ غواړي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زما زړهٔ او د ستا سترګې سره پېږي[1]
نور به بد کا چې پهٔ دې منځ کښې ځا ښېږي

کهٔ خبر نهٔ راکوې خبر دے بشپړې مهٔ کړه
مئین زړهٔ چې ستا له مینې نهٔ صبرېږي

کهٔ دې غم په ما انبار وی پروا نشته
دګلونو لاندې څانګه نهٔ ماتېږي

چې مې ورتې اشنا وائي "خفه شوې؟"
زړهٔ مې بنهٔ شي په ګوګل کښې نهٔ ځائېږي

زهٔ خاطر داسې هېبت ستا د راتلو کړم
لکه پانه چې پهٔ ونه کښې رپېږي

[1] پوهېږي

ما وې تن به مې زړهٔ وچوي خو دردونه دي تېرېږي
پرېږي دده څهٔ کړې تپوسونه خو وختونه دي تېرېږي

جوړې تا اراده کړې د راتلو زما پهٔ لور ی
تن مې سترګو ته د وړاندې مشالونه دي تېرېږي

جانانه زهٔ چې زغلې شم کهٔ وي د ستا د لاسه
هر قلم کهٔ ستمونه طوفانونه دي تېرېږي

ستا د حسن پهٔ بهار کښې یاره نور چې رنګینې نشته
دا هر پهٔ خاطر باندې غمونه دي تېرېږي

[1] منزل لنډه او دیوان کښې د الفاظ نشته چې مصرع بې لې معنی کړي دا

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څهٔ چې پرې پهٔ ما زما د یار سره جوړیږي
خبر دے زما زړهٔ د انتظار سره جوړیږي

کله پهٔ یو رنګ شي بیا سل ځل پهٔ بل انداز
سل ځلې دیدن د خپل خپل وار سره جوړیږي

وګوره وارهٔ ښکله پهٔ سترګو کښې اقرار کا
بس خو د یار شونډې د انکار سره جوړیږي

څهٔ پهٔ خاطر کیږي نن د ښکلیو پهٔ صفت
هغه وخت راغلے دے چې دار سره جوړیږي

د وخت د ګذارولو مې داغونه نهٔ جوړیږي
زما سره سپرلیه ستا ګلونه نهٔ جوړیږي

یو ځلې یې وران کړے ستا تصویر راله اشنا
عمر ځښي زما هغه فکرونه نهٔ جوړیږي
راضي شه د یار غمه د دُنیا د غم سره
یو کور چې د ګر زړهٔ پهٔ کښې برجونه نهٔ جوړیږي
اے زړهٔ تهٔ راته وایې چې یار راشي څهٔ به کړو
لا خوبه ځنې وړاندې تعبیرونه نهٔ جوړیږي
زهٔ خو یې اشنا لا د ځوانه لیونے وم
د عمر لیونو ته زنځیرونه نهٔ جوړیږي
زهٔ تا ته پهٔ قدم کښې او تهٔ ماته وې ولاړه
زما او ستا پهٔ منځ کښې پیغورونه نهٔ جوړیږي

خاطره یو ورځ نهٔ ده نن زړهٔ جوړ او سبا وران
چې ډېر کوي غمونه هغه زړونه نهٔ جوړیږي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نور به ایله څه د لیونو نه پاتې کیږي
ګوره چې یو کړ دې یې د پښو نه پاتې کیږي

زړه مې چې اشنا د ستا د تلو نه پاتې کیږي
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کیږي

پیغې مې د زړه د لمن ورڅ بېدې لاړې
غم دې په کښې ډېر شو د نیوو نه پاتې کیږي

نه بلېده صبح او د دمغ دې. دا مې زړه وه
ګوره چې به سکو د سرو لبو نه پاتې کیږي

تا چې په کړو وړو د عشق پو تلم زړه کیږ
څکه سې لاړې د پرندو نه پاتې کیږي

وی به چې ګواه سبا دا سپین سپین دیوالونه
دغه تور لوګی چې د ډیوو نه پاتې کیږي

یاد مې د دنیا له یاده مخکښې مخکښې سدی
څکه به د ستا د یادېدو نه پاتې کیږي

باده د بېلتون چې مې په لړدی بیا را نه شي
سترګې مې د یار د تماشو نه پاتې کیږي

زړه له مې دارو دی او کجل مې د بصر دی
خاورې یې خاطره چې د پښو نه پاتې کیږي [1]

بیا را غلله شپه او څلند ستوری یار را نغې
بیا به مې خاطر نن د خوبو نه پاتې کیږي

---

[1] د دیوان کتنو مصرع داسې ده: خاورې دې چې اشنا چې د پښو نه پاتې کیږي

[illegible]

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګې دې کړه بربنډې چې وختونه وارخطا شي
زلفې کړه پرېشانه چې ګردونه وارخطا شي
څو به کړې وعدې راته د شپې او د سبا
دېرې شپې وعدې کړه چې خوبونه وارخطا شي
زه درته له پاره په محفل کښې کښېنم نه شم
سترګې چې راواړوې نو زړونه وارخطا شي
عقله چې یې ووینمه زلفې تار په تار
بس څو یو ګرېوان ته مې لاسونه وارخطا شي
دومره اے زړګیه ! ځان ته مه بشکلوه بنکلے
وبه چوې له واره که دردونه وارخطا شي
غله سره د مینې په محفل کښې چې یو ځاې شي
زړونه وارخطا شي، چې رنګونه وارخطا شي
مل نې کړه د زړه مې که په خوله نه بیانېږي
داسې ادا وکړه چې داړونه وارخطا شي
څکه زه خاطر دې دومره وصف کړم اشنا
پېښېږده چې د خلقو درته زړونه وارخطا شي

ماښامنۍ، ژوندون پېښور اکتوبر ۱۹۵۹ء

پهٔ ارمان د نادانۍ شي چې هوښيار شي
خوشحالي او خوبي وړک شي غم يې کار شي

تخت و تاج او بادشاهي يې پهٔ کار نهٔ وي
پهٔ ارمان د روغ صورت شي چې بيمار شي

پهٔ توبه باندې ډېر بد بنکاري چې زړه شي
بنکاري بسهٔ چې پهٔ ځوانۍ کښې توبه ګار شي

لېونۍ پهٔ کاڼو لګي ورته خاندي
د هوښيارو څکه دن پهٔ يو ګذار شي

خپله غمه د يار غم يې لس مېلمه دے
تا به وکړمه وار وکړه که دې وار شي

ته دې خپلې سترګې وګوره چې څهٔ کا
د خاطر زړګے به څرنګه قرار شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

د دې دنیا نه چې ګلان ورک شي
غږ د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چې ژاړې ستا ژړا هیڅ نه ده
لکه دریاب کښې چې باران ورک شي

هر سړی سود په لېونتوب نه کیږي
چې په منګل کښې یې ګریوان ورک شي

څوک به لټوه ستا ورک شوي پلونه
چې د خاطر په کښې چشمان ورک شي

○

○

چې یې روڼ دې د لېمو په پیمانو شي
سو دې کله بیا د لب په بهانو شي

څو چې خدای را کړې نه وي نو به ژاړم
د خیبر فصلونه تل په بارانو شي
که د ستا په نوم بدنام یم پروا نشته
لېونۍ غږونه تل په لېونو شي
زه د ستا لېونو سترګو نه ډار نه کړم
که خوږونه دې د سترګو لېونو شي¹
هغه شپه چې مې د ستا زلفې په لاس ورې
د غه شپه د سپیلنی د وږاند بنو شي²

چې د نهه کړې ته دې تا شي پروا مه کړه³
لے خاطره خاطر تل د مېلمنو شي

○

¹ په کله دا د وایه شعر ونه منزل لرنه کښې نشته

² په دیوان خاطر کښې دا مصرعه داسې ده: چې د نهه کړ لے را غله ودې سوزي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستا چې خوږې زلفې کوڅې راتاو شي
زما د زړهٔ ځنې بيه راتاو شي

پهٔ حسره پوه لوپټه کښې تاو شي
لکه وږانه بږ بوکه راتاو شي

نهٔ به مې بيا کړي لېونے د غرونو
نهٔ به دا ستا سترګې هوسۍ راتاو شي

پهٔ زړ بوږۍ خوبه وانهٔ وېم لهٔ تا
نهٔ به خاطر ستا لهٔ ځوانه راتاو شي

وړاندې به مې دا وې چې کا تهٔ به شي
اوس چې پهٔ ژوند پوه شوم وايم څهٔ به شي

وايم ستا ښږ ته د زخمي زړهٔ نه
بس دے کهٔ وی داسې نو ساړهٔ به شي

نهٔ وم لهٔ داسې جدايئ خبر
ما وې پهٔ ساعت کښې تلهٔ راتلهٔ به شي

وږې کړو تپوس چې راځه څهٔ غواړې
ما وې چې کهٔ راشې نو خرابهٔ به شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نهٔ يې پرېږدی دوارهٔ سره مړهٔ به شي

هر وخت چې ژړا کړې خندانشته دے
زړهٔ خو د خاطر اوبهٔ اوبهٔ به شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خزان لاړ شی بهار راشی ګلان خوشحاله شی
بلبل یې د چمن وی بوراګان خوشحاله شی

نن خو مهٔ راګوره مخ دې بل خوا واړوه
پرېږده چې نا پوهه رقیبان خوشحاله شی

شمع چې بلیږی د محفل د پاره خاندی
زړهٔ کښې داسې وایې چې عاشقان خوشحاله شی

راکړه جفا ګانې، ستمونه کړهٔ غمونه وک
زړګے د خاطر وچوه خو چې خان خوشحاله شی

راشه پهٔ ګوشو کښې د جرګو خبرې نهٔ شی
چرته چې پهٔ موږ کښې د پردو خبرې نهٔ شی

دېره شپو له راشه چې لهٔ یو بل نه خبر شو
یاره پهٔ یو شپه د ټولو شپو خبرې نهٔ شی

وایمه لهٔ ځان سره چې دا به ورته وایمه
راچې شی آشنا پهٔ حوصلو خبرې نهٔ شی

زهٔ او تهٔ چې وو ینو لهٔ ورایه سره پورې شو
چا وې چې پهٔ سترګو کښې د زړو خبرې نهٔ شی

یاره ستا د هجر او بږدو شپو شکېره کړے یم
ګوره چې بې اوس پهٔ اسوېلو خبرې نهٔ شی

خدایې خبر خاطره زهٔ بیا چرته تهٔ بیا چرته
پرېږده اوس پهٔ تلو کښې د راتلو خبرې نهٔ شی

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

دا ستا په سترګو کښې به څه پاتې شی
رقیبه یار که مې په خُله پاتې شی

سترپے منزدور سحر وختی پاځیږی
په شوګیرو منین وعده پاتې شی

یو خُلې نیغ په دې لار تیر شه آشنا
چې دې کابه واړه کاته پاتې شی

افسوس چې ستا په خیال کښې څه بنکاریه
دغه ارمان به مې په زړه پاتې شی

وستایه ډیر د یار تراخه خاطره
چې په کتاب کښې دې خوابه پاتې شی

○

○

زړه په دې نه دے چې ناولے مخ دے
چې کوم یې خویش شی هغه ښکلے مخ دے

مخونه ډیر دی خو دا مخ مې خویش دے
والله یه تهول کښې وتلے مخ دے

پریږده چې اوښکې مې بهیږی په مخ
دا بې ګناه جانان رتهلے مخ دے

څه وشو تا که دیدن بند کړو په ما
خاطر په زړه کښې ستاسا تلے مخ دے

○

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څوک چې ستا د ګرانې مينې طلبګار دے
هغه کله له غمونو نه وزګار دے

ستا سينګار زما په سترګو کښې غړيږي
چې په کوم لورې نظر کړمه بهار دے
د منصور خو هسې نوم دے په دنيا کښې
که يقين دې شي نو هر عاشق په دار دے
خندوې ، تغيروې چې ې ستا مينه
بس هم دغه ې خزان او هم بهار دے
دا رقيب دې څه په مخکښې مخکښې کيږي
بس د ستا را باندې هر منت ګزار دے

که دې يار له سترګو ووتو خاطره
خپل غزل مخې ته وينسه دا يار دے

مياشتنۍ «غنچه» پېښور
اګست ۱۹۶۰ء

خوږ خوږ يو د مينې په ترخو کښې انتظار دے
ښکلې تماشه په تماشو کښې انتظار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما څومره اوږدې کړې دي
ښه دے چې د ژوند په ورځو شپو کښې انتظار دے
مه کړه ضبطه مه چې راله او ښکې وچې نه کړې
ورېږي دې د چا په دې شيبو کښې انتظار دے
تا چې د وفا پلو په ما باندې وانه نيوه
ما ته څه د هجر په غمو کښې انتظار دے
لاړې د اُميد د زړګي شنې پاڼې ې وچې شوې
بيا د ورته سپرليه په راتلو کښې انتظار دے
ما وې چې که نن نه وي سباله به دې خو ښه شي
پرې ې ورته کړے په اسرو کښې انتظار دے
کله به شي ستا د حُسن شمع راته بله
ګران راته د زلفو په تيارو کښې انتظار دے

ښه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلی وو
ښکليه ستا ديدن په سرو لمبو کښې انتظار دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خدایه خوږمن بې وفا زما دلبر دے
چې له غمه یې زړه مړم په دهٔ اختر دے

د هجران د لاسه شپه و روځ ژړیږمه
ځکه داسې چې په اوښکو ګریوان تر دے

یا خو زهٔ ورته نظر کولے نهٔ شم
یا خو دے وړې په لیمو [illegible]

اوس یې سود په بل بشر د زړګی نهٔ شی
چې لیدلے یې دیار ښکلے بشر دے

تور بانړهٔ د یار دغشو په مثال دی
چې ویشتلے یې زما د زړګی سر دے

دریغه زهٔ خاطر خوږوه په سپیل قصور کې
چې په څهٔ باندې زما نه مرور دے

ما وې ځان را ته اشنا د ستا په څېر دے
دې وې ورورستی به تهٔ پوه شې څهٔ وایې خبر دے

دې وې زړهٔ که څیرې ستا زما په زلفو
ما وې ستا هر یو کلپ ورته کاوشر دے

دې وې زهٔ یمه هرسی په مهرو روڼه
ما وې زړهٔ زما د لوړو غرونو شیر دے

دې وې بیا تهٔ مخ ښکاره کړه کهٔ پښتون یې
ما وې هر پښتون پخوا لهٔ سره تېر دے

ما وې زهٔ خاطر دې هر وخت یم په طمع
دې وې را شه دلته کښېنه غم یې ډېر دے

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شاید چې حُسن د اشنا یې دلبر نه ډک دے
د زړهٔ جهان یې د لوګو د اسویلو نه ډک دے

خوښه یې ستا پهٔ بڼو غشو ده ویشتنه د زړهٔ
ګنی وطن خو هسې یاره د ازغو نه ډک دے

د ستا نصیب شه خوشحالي د بې غمۍ خوبونه
زما د خوار غریب نصیب د شوګیرو نه ډک دے

نمر مخي مخ ته یې لهٔ ورایه ناخبر کتلي
نن را ته ځکه دا جهان د پلوشو نه ډک دے

را شه ګلونه ګواهان دي پهٔ صحرا کښې زما
چې ټول چمن زما د اوښکو د شبنم نه ډک دے

دا حسرتونه دا غمونه تنګ ګوګل زړګیه
لهٔ دې خو ګوره ښهٔ دے هر څو کهٔ د تیارو نه ډک دے

زړهٔ یې یوه د لیونتوب پهٔ کښې سودا کړله
بازار د حُسن خو لهٔ ډېرو تماشو نه ډک دے

همدمه مهٔ را یادوه دا تېرې هېرې قصې
زما زړګے خو مخکښې لا د ګیلو نه ډک دے

زما خاطر یې لهٔ شکونو لهٔ فکرونو ډک کړو
د مغ کتاب دې را له راوړه د قیصو نه ډک دے

تک تور سورے د ستا سورے ورد بل دے
چې دې اور د بنګلي مخ ترې لاندې بل دے

چې څو څُم پهٔ مخکښې لا منزل زیاتیږي
اشنا ستا د دې منزل څنګه منزل دے

نه یې شک پهٔ ګومه لار دے سودائي شم
نور مې هېڅ مونده نهٔ دے خو ستا پل دے

چې اشنا دې پهٔ کښې اوسي اے خاطره
خیبر وګڼه حرم کهٔ خوشدل دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څومره ږيږي پهٔ زړګي باندې چې غم دے
د آشنا سود به پرې نهٔ شي واړهٔ کم دے

زهٔ چې مسې پرېشان او سرګردان يم
مرېږ غم يې لکه زلفې پېچ وخم دے
د هجران د لاسه شپه و روز ژړېږم
راشه يو وارې پهٔ سترګو مې تور تم دے
هغه خاوره مې دارو ده کهٔ چا راوړه
پهٔ کوم ځاې باندې يې ايښے چې قدم دے
ټول عالم يې په صفت د سخاوت کا
ګيله څهٔ کړم چې د خپل نصيب مې کم دے
زهٔ خوشحاله مسې شومه پهٔ خندل يې
خلقه ما او پهٔ جانان کښې کوم يو کم دے
چې دلبرې پهٔ ژړا پورې نن خاندي
نن مې شوے مې د سترګو کله نم دے

حکيمانو له مهٔ درومه خاطره
د يار شونډې دې پرهر له مرهم دے

ستا پهٔ انتظار کښې ماته کال څهٔ دے
دومره لا مانده نهٔ يم ستا خيال څهٔ دے

سوزي هم هغه چې پرې بلېږي اور
خاندہ لے اشنا تا ته ذغال څهٔ دے

تا کهٔ پهٔ شاله کښې پټه ولېدم
بيا به داسې واپې چې مثال څهٔ دے

زهٔ دې هر يو غم د زړګي داغ کړم
ماته لا د ستا پهٔ جبين خال څهٔ دے

ما خو درته و يل ووېره مې مهٔ کوه
وګوره خاطره اوس دې حال څهٔ دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې نېره ئې ستا په تور دے په بل تور ئې پېرزو نهٔ دے
نظر چې ستا په لوړ کړم په بل لوړ ئې پېرزو نهٔ دے

اے مجره چې ئې ورانه نهٔ کړې دا د زړګي خونه
ارمان په کښې د یار کړمه په کور ئې پېرزو نهٔ دے

دا نهٔ چې هر بنا پست باندې شېدا دے زما زړهٔ
د ستا په مخ دې سوزې خو په اور ئې پېرزو نهٔ دے

په غېر ستا د محفل څنګې ئې نهٔ شي څهٔ ګذران
در دروی به خاطر خو په پېغور ئې پېرزو نهٔ دے

چې لږ نظر ئې د بصر پاتې دے
جوړې منزل ته ډېر سفر پاتې دے

شپه کهٔ اوږده د خوږو زلفو ده څو
وار دې د سپین مخ د سحر پاتې دے
ناز دې د مینې د لمبو څنې زړهٔ
لا ئې په مینه کښې ځیګر پاتې دے
تېرې د شپې وکړه کهٔ وکړې یقین
ستا انتظار رانه سحر پاتې دے
د انتظار ډېرې چې تنته نهٔ شي
اوس خو شپه تېره شوه سحر پاتې دے
ما خو د ستا په سر وطن ګنړلو
خبر شه اوس رانه خبر پاتې دے
نهٔ او انکار له تا په ګومو ستړګو
لا ئې د تن د پاسه سر پاتې دے

نهٔ د دربار په خُلهٔ رخصت ځکه شم
د یار خاطره چې خبر پاتې دے

[illegible]

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سترګو دې چل چې د خندا زده کړے
سترګې زما چل د ژړا زده کړے

په لنډو پلونو به یې څنګه ځمه
ما خو تل تګ چې د صحرا زده کړے

نن دې وڼه وې په وعده کښې راته
هره وعده کښې دې سبا زده کړے

خاطره طمع د وفا مه کړه
اشنا خو یو چل د جفا زده کړے

د ځان سینګارولو کښې مسکې وې ما لیدې
زما د زړه په سولو کښې مسکې وې ما لیدې

پرون چې څه پرواه ستا په ګذاب نه وه صنم
زما په زړه ویشتلو کښې مسکې وې ما لیدې

شاید چې وه دریاده حیرانتیا چې هغه وخت
ائینې ته په کتلو کښې مسکې وې ما لیدې

خفه یمه په دا که ښه یې ستا له سیې کړم
رقیب ته په وېلو کښې مسکې وې ما لیدې

لبان دې لکه پاڼې اننګې دې سره ګلونه
سحر چې ته په ګلو کښې مسکې وې ما لیدې

خبرې په غصه کښې کړې هم د چا خاطره
اشنا چې په کنځلو کښې مسکې وې ما لیدې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اشنا چې نن لیدهٔ تېرې وعدې را یادېږي
دا وصل کهٔ هجران دهٔ چې ګېلې را یادېږي

بس دهٔ چې ستا ارمان په زړهٔ کښې نن خلدود [1]
دا نهٔ چې ماته نورې مرحلې را یادېږي
منم چې فراقجن به نور سبا را یادېږي [2]
لهٔ ما چې اشنا لاړهٔ ماته شپې را یادېږي
کهٔ هرڅو شوې، نن یاد لره چې هېر دې نشم بنهٔ [3]
پخوا چې لا په زړهٔ کښې اوسېدې را یادېږي
هم دومره لېونے ستا د پرېشانو زلفو زهٔ
چې چرته خو به خاورې بادېږي را یادېږي
زما د زړګي یادشي د مخکې نظر سره
په هیڅ نهٔ هېرېدلې هم داسې را یادېږي
دا نهٔ چې آهو چشمه اوس یې غټې ستا پېزهٔ
د ستا خمارې سترګې لا نورې را یادېږي

بېګا چې شمع رویه هرڅهٔ هېر وهٔ د خاطر
د ستا د محفل ښکلې تماشې را یادېږي

[illegible]

۱۔ مصرع بې معنیٰ ده

زما د اُمېدونو وړې شپې وغزېږي
هر څو ستا د منزل کهٔ مرحلې وغزېږي

اوس چرته تربنه لاړ شم لېونے چې کړه یار
هر ځاې کښې یې د زلفو زولنې وغزېږي

نمر مخنیه اوس دې سې لارې ماته کړه کړګې
نظر کهٔ ستا د مخ پرې پلوشې وغزېږي

چا هسې داسې بنې چې خاطر کړو یار ګُلاد
په دې د رقیبانو جنازې وغزېږي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ښکلې وې ، وخندېدې شونډې
خود به د سترګو خوښېدې شونډې

دا تۀ چې لاړې شونډۀ صبغ ونۀ وې
بس کۀ په تا به يادېدې شونډې

سترګو له زۀ کۀ قسمونه ورکړم
زړګيه تۀ کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کښې ږېدې شونډې

○

○

پوه شومه پۀ دې چې پۀ کنځل کښې خکه ښکارې
وخانده يو ځل چې پۀ خندل کښې ښکه ښکارې

ستا د تصور پۀ يو جونګړه کښې اوسېږمه
تۀ خو راته وايه پۀ محل کښې ښکه ښکارې

خومره به پۀ باغ کښې ته پۀ غنچو وې خپل ځان ته
ګله د آشنا پۀ سره منګل کښې ښکه ښکارې

سترګې يې پۀ ما کښې دى چې ګورمه هرچا ته
نن راته اے شمعې پۀ محفل کښې ښکه ښکارې

تا به پۀ آئين کښې ځان ليدلے پۀ يو رنګ وى
راشه د خاطر پۀ هر غزل کښې ښکه ښکارې

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اے ګله! چې ستا ږکي د خندا نه سترګې لاړې
نو خود مې لرې برې د ژړا نه سترګې لاړې

نرګیه! پس له دې به یې د ستا په سترګو ګورم
نظر مې وه اشنا، چې لاړ، زمانه سترګې لاړې
هم دا دې بد رنګه شوه مه ګره پار له راهزنانو
اے ګله! د دوستو وړاندې مې له تا نه سترګې لاړې
ما وې چې که ورګورې نو اوس بیا مخ پټوې
نو کوزې مې ګریوان ته له حیا نه سترګې لاړې
یو بل ته په کاته شو او په نیهونو زلزلې وې
محفل ته چې ته راغلې د هر چا نه سترګې لاړې
لږ راشه شمع رویه! لږ مې وګوره چې څه شوم
د ستا په تماشا کښې مې له ځانه سترګې لاړې

نو څه شو که مې د خاطر سترګې په تا نه شوې
چې ویرې داسې وینې له دنیا نه سترګې لاړې

یاشتنی، قند، مردان

(غزل نمبر) جولائی، آګست ۱۹۸۹ء

که دې دا زلفې په لاس راغلې اشنا بیا به څه ګړې
که نه عادت له دې بلا سره شم بیا به څه کړې

در ته کتے نه شم حیران یم د اشنا سینګاره
تا مې چې داسې په اشنا وګڼل په ما به څه کړې

څو به بښې او دا دهنه تل ته ماته کړې
چې یې پېرزو نه وی دعا مخه اشنا به څه کړې

چې څه یې وکړل مخه یې توړل وکړل په تا خاطره
دا یه چې تاله په لاس راشې په اشنا به څه کړې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

پرېږده خوشحالی بنه نهٔ ده بیا رانه مېږېږي
کله کله غم راکوه تل چې مې یـــار دې ږــــېږي

زهٔ دې یم لمکے پېښېدے نهٔ شې رانه شمې
خدا ېږو د دنیا نه پهٔ تیارو کښې بنه ښکارېږي

ماته د اشنا د وعدې مر یو ځای اشنا دے
اے وېږه نظـره تهٔ پهٔ هیڅ هم نهٔ مرېږي

ستا به د خاطر نه وی پهٔ زړهٔ کښې خهٔ تورشوی
دومـره بې پروا یې چې پهٔ مخ کښې مې تورېږي

[illegible]

لکه مجنون غونډې کرځم پهٔ بیابان دربسې
وایم پهٔ خُلهٔ لیلیٰ لیلیٰ ځیرې کړیوان دربسې

نهٔ شوم خبر نهٔ د وصال لهٔ خوشحالی نه چرې
لکه وحشی کړمه غموني دهجران دربسې

نهٔ دې اشنا یم نهٔ چې بیا راته آشنا ووائې
پروا مې نشته دے پهٔ تا نهٔ کړم خفکان دربسې

چې تهٔ بیا نهٔ وائې پهٔ ما چې تهٔ شیدا نهٔ یې تهٔ
کهٔ د کمرونې ګذار نهٔ کړو خپل ځان دربسې

پهٔ حال خبر شه چې نن دې را نهٔ شي خواله زما
چرې پهٔ لاس کرځي خاطره رقیبان دربسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

راشه اے ماهِ تابان پهٔ توره شپه کښې
يم تر زلفو پرېشان پهٔ توره شپه کښې

لهٔ تېکړو بې پروا يم ستا پهٔ عشق کښې
لکه بحر يم روان پهٔ توره شپه کښې

پهٔ خندا مې ستا قسم وی شمع بويه
څو به ګرځمه دا ګريان پهٔ توره شپه کښې

زهٔ خاطر د ستا د زلفو نه پار نهٔ کړم
ما ليدلی دی ماران پهٔ توره شپه کښې

○

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

چې د سترګو دی ښکار زړهٔ زما سترګې
چې يې نهٔ شی کړے پوښتنې زما سترګې

زړهٔ کچکول کړمه د اوښکو پهٔ زنځير کښې
چې درګورم شی نمځې زما سترګې

مرګ ژوندون دے لبِ راګوره د نرګس سره
در نه غواړی جو په بخښنې زما سترګې

دهر چا دې ديدنونه مبارک شی
ويښې ستا د پېرزوينې زما سترګې

پهٔ ژړا باندې خو نهٔ شی چې زهٔ ژاړم
ډکې ستا د در لمسنې زما سترګې

ستا د سترګو کړی خاطر چې نهٔ درګورې
هسې نه چې دی پاړنې زما سترګې

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

خوږ د هرې يوې کوڅې شوې زما سترګې
چې د ستا سترګو ته غلې شوې زما سترګې

ستا منزل ته به د ژړه په سترګو رسم
په تلو تلو کښې مرحلې شوې زما سترګې
څه زوخونه پرې دګرمو او ښکو اوړي
په ژړا د غم پخې شوې زما سترګې
چې سبا به ګاڼې ستا په درکښې نيسم
خوږ د هرې يوې ناوې شوې زما سترګې
بيا مې هغه خپلې سترګې خپلې نه کړې
چې له ځانه نه په دې شوې زما سترګې
اوس په دم کښې د يار زر ځل ديدن غواړي
د اول نه ډېرې ښې شوې زما سترګې

نه خاطر به په تر خر نړه اوس عادت کړم
چې په تا باندې خوږې شوې زما سترګې

مياشتنۍ ، غنچه ، ستمبر ۱۹۶۰ ع

○

دستا چې نه وينم دا توږې سترګې
په کار مې نه دي دا ړوندې سترګې

نه به يې د بل سترګو ته پورته نه کړم
دستا په پل مې دي نسکورې سترګې

ساقي د ستا پيمانه څه کومه
چې داشنا مې دي مېخورې سترګې

خاطره ژاړه له هجرانه سره
په تصور کښې خوږې کوړې سترګې

○

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com
Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

څه وشو چې سترګې مې په تا باندې خوږې شولې
چا ته پوره نه شوې چې د ستا په لور کږې شولې

ګوره دا ګریوان مې چې وحشت څنګه تار تار کړلو
نه شلېږي د ستا د زلفو څرنګه حلقې شولې

ما خو ډېر وژړل چې د ستا خُلهٔ وېره آسانه ده
ګرانه شوله څنګه دومره خُلې چې راپسې شولې

اوس هم ستا د مینې افسانه زما په شونډو ده
ځوړې افسانې مې په نړګوټې کښې ورستې شولې

سترګې د خاطر که ستا په سترګو تېر وتلې دي
ګوره مه دا بدې که زما په حقله ښې شولې

تا به کتو غل چرته خاطره د ورک شوي زړهٔ
نه ګورې چې تا ته د اشنا سترګې بس غلې شولې

چې اشارې کړې ایسار به شم ولې
چې پښېمان یې تیار به شم ولې

په یو ساعت کښې مې بیا بیا ژړوې
چې اوس ژړ به شم قرار به شم ولې

دریغه چې مړ دې د ستم نه وې نهٔ
چې نهٔ مړ کېږم ازار به شم ولې

نور به دې څهٔ وکړي بانهٔ په خاطر
ټول دې پرهر کړمه ویرېږم ولې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوښکې نهٔ کمېږي خوږا ماتې شوي
تا چې خندا وکړه نو دانې یاقې شوي

څو څلې د اوښکو سره درغلم
دا څنګه چرګې او ننواتې شوي

څو به ګورې ستا سترګې نماسترګې
لرې دې وی خوږ دے هو چې نیاقې شوي

تا چې د خاطر سره څهٔ کړې دی
خوږ دے اشنا دا یې درته پاڼې شوي

ته به پهٔ زړهٔ کښې ماله څهٔ راکوې
کهٔ راکوې ماله به زړهٔ راکوې

منځ به نهٔ شم ستا لهٔ دره څنې
پهٔ دې دې نهٔ یم کهٔ څهٔ نهٔ راکوې
څهٔ لوې اختر دې د څوانۍ تېر کړلو
ته به لاسونه ما ته ښهٔ راکوې
داسې چل وکړه چې نوبس و دود پېږم
سبا به ښکلیه یوه لمبه راکړه
دا خوشحالی به ما ته څوک راکوی
چې تول غمونه راله ته راکوې
چې پرونه او ګوره دې کړم نو ماله به شوه
اوس خو به هر څهٔ پهٔ کاله راکوې

ضد لهٔ خاطره سره مهٔ کوه ته
کهٔ یو اوان راله پهٔ څلهٔ راکوې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ته ما ستا بلې یو پهٔ سله نهٔ یې
دا تهٔ زما پهٔ وینا څله نهٔ یې

کهٔ څوک خپل ځان درته ذري کا
خپله کوې تهٔ د چا خپله نهٔ یې

دا تهٔ خو چرته یې چې نهٔ یې نهٔ یې
هر وخت زما سره تهٔ څله نهٔ یې

خاطر به هم پهٔ تا اعتبار کوی لا
تهٔ خو هم هغه یې څهٔ بله نهٔ یې

هر څوکهٔ چې د زړهٔ قرار د لوله راځي
پوهېږم ولې نه چې قتلولو له راځي

بلبل کړی د ګل وصف کهٔ بهار وی کهٔ خزان
بورا تهٔ خو یې بس یو بنګلولو له راځي

غمونه د اشنا زهٔ اوس پهٔ هیڅ نهٔ هېروم
اے غمه د دنیا کهٔ هېرولو له راځي

ارمانه د اشنا شه د اشنا سره مېشته
چې زړهٔ ته د خاطر ازارولو له راځي

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

سـندرې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

○

داسې راته ګورې لکـه تهٔ چې راته ګورې
نېغ مې لهٔ زړګي وُځي کاږهٔ چې راته ګورې

کله چې د زلفو وربېځ لرې کړې لهٔ مخـه
شي دې پلوشې بنګلې بانهٔ چې راته ګورې

هغه وخت لېونی وی کـه تهٔ چې مخ راځني پټ کړې
داسې معلومیږی لکه بنهٔ چې را تـه ګورې

تهٔ زما د زړهٔ نه د خپل حُسن تپوس وکړه
زهٔ به درته ووایمه څهٔ چې راته ګورې

نن خو مې خاطر وکړه چې مهٔ راته راګوره
زهٔ درته کتے نهٔ شمه تهٔ چې راته ګورې

○

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

اوس را نه هیڅ نهٔ شي خطا ده
لهٔ هرڅهٔ هرڅهٔ وو تمه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

نهٔ در نه څنګه هېرېدمه　　خپلو وعدو نه وشرمېږه
تا چې خندل نهٔ ژړېدمه　　لهٔ هغو شپو نه وشرمېږه
هېره زما تا وله دنیا ده
شام و سحر دې یادومه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

غر پهٔ غر نهٔ ورځي صمه　　چې وي ژوندۍ لغر به راشي
در ته پهٔ زړهٔ کښې به یې ساتمه　　پرېږده چې مو پرېښنهٔ پهٔ جناشي
زما پهٔ سترګو کښې حیا ده
نهٔ یې پهٔ څهٔ درواړومه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

تل به پهٔ هر چا داسې کېږي　　پهٔ داسې خلقو چې اعتبار کا
لهٔ خپله ځانه چې خبرېږي ئ　　لهٔ ګړنګو به یې ګذار کا
د ښکلو مینه بې وفا ده
نهٔ به یې څهٔ در ته ستایمه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

خاطر خو مهٔ وے در کړې　　اوس یې ژوندون اختیار در کړے
هغه چې تا در ته خندلې　　نن یې د نورو خندا تور دے
زما د زړهٔ خوښه ژړا ده
ځکه یې نهٔ قرارومه
ګرانه اشنا دا مې سزا ده
نهٔ چې پهٔ تا مئینېدمه

د دواړو ځایه د (لله) پهٔ ځای (د) لیکل شوے دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې مې سترګې دیدن د اشنا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نوري دُنیا نهٔ کا

نهٔ به څهٔ کړم ګریبان چې یار راکړې ګل
پهٔ زخمونو ملهم به کېږدې د ګوګل

هسې هسې مې یار خندا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دنیا نهٔ کا

ایله زُلفې یې اوس غُنچې ته جوړې شوې
دواړه شونډې یې خند بدو ته جوړې شوې

مل به څنګه زما سودا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دنیا نهٔ کا

د ستا مخ ته زما نظر ورسېدو
هغه اور مې سم تل تر ځیګر ورسېدهٔ

بې لهٔ سوزه خوځیږي ژړا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دُنیا نهٔ کا

اے خاطره ګیلې د خپل یاره مهٔ کړه
تهٔ طمع د دل ازاره مهٔ کړه

اے شباب خاطر د هیڅا نهٔ کا
زړهٔ مې غم د نورې دُنیا نهٔ کا

شوې د زړهٔ سترګې سپینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

لبا نو ستا نهٔ د ښامار پهٔ شان خوږې یمه
نهٔ دې د سترګو پهٔ ښوباندې ویشتلې یمه
ځې مې لهٔ خُلې نه تورې وینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

پهٔ دې هجران کښې به تر څو پورې کړېږمه زهٔ
شام او سحر لکه ماشوم غوندې ژړېږمه زهٔ
اوښکې مې ځی پهٔ مخ رنګینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

چې تهٔ کوې پهٔ ما ظلمونه راته پېغور دے صنمه
خاطر کوی در ته سوالونه پهٔ زړهٔ یې زور دے صنمه
وهم رباب څکه د مینې اشنا تا پسې
راشه کهٔ یې وینې اشنا تا پسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

نهٔ ومه خبره زهٔ، تا چې زړهٔ با ئېللے دے
تا وو چې ربار ته پس لهٔ دې به څو راځې
خبر دے که تش تور چې دې پرون زړ کے شرلے دے
خیال چې وهٔ سکار ته پس لهٔ دې به څو راځې
وبنا یه څیګر راته   اوس د زړهٔ سر راته
وایه د بېنو غشو پهٔ کوم کوم ځای ویشتلے دے
لاس کښې آئینه یې وه   کړې چې کینه یې وه
ماکتل رخسار ته پس لهٔ دې به څو راځو
خنګه مرې در شمه   پهٔ حال دې چې خبر شمه
لاس کښې دې رقیب راته ډک تور پک نیولے دے
یو غلې در غلے وم   وہر دې زغلولے وم
غلے وم دیدار ته پس لهٔ دې به څو راځو
ساچې کوم ستم کړے   اوس یې پهٔ تاکم کړے
دا دځوانۍ ولړ پهٔ ما نن سبا راغلے دے
شو خاطر غلام دستا   کړې به تل سلام دستا
پرې یې بنده در بار ته پس لهٔ دې به څو راځو

نن خو را ته مهٔ وایه چې نا   تر سبا
سود چې ساقی نهٔ شی پهٔ مینا   تر سبا
ووایه اشنا راته، ته زما تعبیر نهٔ یې
وی چې تل پهٔ خیال کښې یې ته صفه تصویر نهٔ یې
بله راته بنکاری را دُنیا   تر سبا
سود چې ساقی نهٔ شی پهٔ مینا   تر سبا
راکړه ساقی داسې مئې چې شی زما او ستا نشه
هم پرې د چوپتیا نشه هم پرې د دنیا نشه
جام دلبر راکړه پهٔ بیا بیا   تر سبا
سود چې ساقی نهٔ شی پهٔ مینا   تر سبا
نن خو دې راجمع شهٔ پهٔ میُر کښې کېفونه دک
سترګو پیمانو کښې دې رنګ پهٔ رنګ ستونه دی
ګلې د خاطر شه پهٔ ربنتیا   تر سبا
سود چې ساقی نهٔ شی پهٔ مینا   تر سبا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

طلب کړم صنم چم په چم
لوند مې کړیوان دے ځاڅي مې نم

مینه وفا دې نشته
په چا پروا دې نشته
ویره له چا دې نشته

کوه ستم طلب کړم صنم

رنګ مې تک تور صنمه
سوے په اور صنمه
کومه شور صنمه

وکړه کرم طلب کړم صنم

مینه بهار دے دستا
چمن ګلزار دے دستا
خاطر مالیار دے دستا

دګل په چم طلب کړم صنم

ـه متن لی نسخه د دیوان کښې مصرع داسې ده ـه چم په چم طلب کړم صنم

چې ستړګې نه وباسي، زما او ستا نه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیا نه

زما او ستا دلته څه دی، خو یوه مینه
دا خو هر چرته کیږی، چې دا سې وینه
ځان له به جوړ کړو بوستان، په بیابانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیا نه

خو به په ویره سره، دیدن په غلا کړو
په انتظار کښې سره، بیګا سبا کړو
ته شه له زلفو تېره، نه له کریوانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیا نه

دا یک دمینې زړونه، به دواړه یو سو
څه چې ځنګل ته لاړ شو، هلته به اوسو
یو دې چار ګل په پونړه، بل دې پیزوانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیا نه

دا مې په خوا خاطر کښې، نه وو صنمه
چې زه خاطر به شمه، په خاطر جمعه
ځکه چې ستا له غمه، ډېر یم پریشانه
راځه چې درومو دواړه، له دې دنیا نه

ـه متن کې د دیوان کښې (د) دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

د سږ نه کال نه وېرېږ غمونه
له واسې ژوندنه مرګ بهٔ دے راته شینه
الله دې خېر کړي

ستا د مماتو فریادونه
هېر به مې نهٔ شي
لکه د زانو قطارونه
هېر به مې نهٔ شي
پاس په اسمان کښې جهانونو سره ځینه
الله دې خېر کړي

د پښتنو فقیره ژوندونه
خنګه به تېر شي
تېرخو به شي په لوږه تنده
خنګه به تېر شي
په مصیبت به دې خوک سر ته رسوینه
الله دې خېر کړي

نوم د پښتو راځي هېر شو
څوک مې یاد یږي
غم د هغوی را سره پر شو
څوک مې یاد یږي
څوک چې د قام او د اولس خدمت کوینه
الله دې خېر کړي

خاطره هغه خلق ستا یه
په خپل کتاب کښې
تل په بار بار دغسې وایه
په خپل کتاب کښې
حاجي سره ته په وطن ورکړي دینه
الله دې خېر کړي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

شوګیرې ټولې پهٔ سبا سبا کښې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم پهٔ چغو چغو

ستا د ښا ښسته سترګو د یاره   فکروهٔ مانه ښکلیه یاره
څومره لېږې پهٔ زړګوټي باندې تېرې شولې
پرېږده چې وژاړم پهٔ چغو چغو

د خدای د پاره بس که راشه   کهٔ مرورېږې را خلاشه
ستا د راتلو پهٔ انتظار سترګې سترې شولې
پرېږده چې وژاړم پهٔ چغو چغو

دا تهٔ چې لاړې د بل چا شوې   زما د زړهٔ ځنې جدا شوې
زما د سترې شوګیرې دې ټولې هېرې شولې
پرېږده چې وژاړم پهٔ چغو چغو

خاطر د زه ځان ته حیرانه یمه   کهٔ لېرې ګورې بس روانه یمه
د پیغلتوب ملګرې ټولې دا نه ګېرې شولې
پرېږده چې وژاړم پهٔ چغو چغو

د قافیه در ستهٔ نهٔ ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

واوره صنم زړهٔ مې نهٔ شي لهٔ تا نه
ویلې نهٔ شم زهٔ څهٔ لهٔ حیا نه

دغه ستا د مینې درد و نه ښهٔ دی پهٔ ما
زړهٔ مې د ستا د پاره والٔی چې وی دی پهٔ ما
واوره صنم

پهٔ کومه لاره ښکلیه چې قدمونه کېږدې
زهٔ به مجنون پهٔ زړهٔ باندې داغونه کېږدې
واوره صنم

زړهٔ مې لهٔ خپله کوره تښتې چې راشې صنم
خاطر به پرګران دے پهٔ ما چې پهٔ خنداشی صنم
واوره صنم

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

په تش دیدن باندې یې زړونه مشغولېږه
ځم مه خفه کېږه بله ورځ به راشم

له هرچا پټه پټه ستا یارانه به کړمه
تاله چې درشمه نه څه بهانه به کړمه
په انتظار کښې یې له ځانه سره تړېږه
ځم مه خفه کېږه بله ورځ به راشم

کړم دا وعده درسره چې تا به هېر نه کړمه
یو ساعت یې له تا به په نور څه تېر نه کړمه
په دې سودا یې ګوده کېږه راویښېږه
ځم مه خفه کېږه بله ورځ به راشم

نښه د ستا او زما ، ماهِ تابان شو سره
بل یې کاروان د ستورو په کهکشان شو سره
د سبائی د خیال خوبونو کښې زنګېږه
ځم مه خفه کېږه بله ورځ به راشم

ځان ته دا ټوله دُنیا خاطره ما وکړنه
په کښې یې مخ او زُلفې بېګا سبا وکړنه
د زړهٔ په مینه یې په سترګو کښې اوسېږه
ځم مه خفه کېږه بله ورځ به راشم

ځکه په پریان او ښاپېرئ کښې (د) دے

ته چې په مرګ زما رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې

ستا رضا ده چې داسې ژړېږم
په عالم کښې داسې ګرځېږم
په محبت یې نا رضا یې
ما ته قبوله دلربا یې

عاشقي وه پېدا له اوره
لېږ زما سوی زړهٔ ته وګوره
جوړ په معنیٰ قیمت بها یې
ما ته قبوله دلربا یې

خاطر ته ګوره داسې حېران دے
په محبت کښې ستا بندیوان دے
یې کبرجنه یې ریا یې
ما ته قبوله دلربا یې

Scanned and pdf copy by Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

خوبنه دې شوه وله زما داشنا مینه
اے زړه غمګینه

اے زړهٔ ذرې شه
خاورې ایرې شه
ځې دستړګو د زړګی ویـنه
اے زړهٔ غمګینه

راشه کهٔ وینې
د زړګی وینې
د یار پهٔ غم کښې چې دوی راځینه
اے زړهٔ غمګینه

خاطره داشپې
تا نه جدا شپې
جوړ د وصال شپې د یارکه دینه
اے زړهٔ غمګینه

اوس به وطن د سرو ګلونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
ځـهٔ به د ښکلو نګهتونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
بلبله ستا د تماشو ورځې دی
راشه هم دا دې د نغمو ورځې دی
نه چې لا هغه دا زغو ورځې دی
ځان کړه پهٔ خود اوس د ګلو ورځې دی
راشه چې ژوند دې د کېفونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو
اوس به تول بوټی سره ځان وښائی
غوټی به کلی، غوټی به ګلان وښائی
لاله به هم خپلې ګرېوان وښائی
هم به بلبل شور و فغان وښائی
اوس به ښائسته د رنګونو ډک شی
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

جونه به ولونه د وربل جوړوي
په کښې ښایونه به د ګل جوړوي
سره سره غنچونه به منګل جوړوي
په آئینو کښې به کاګل جوړوي

دغه جهان به له ناز ونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

ښکلي ځلمي به په شملو کښې بندي ګل
اورس خو به جونه په کمڅو کښې بندي ګل
ډېر ارمانونه به په زړو کښې بندي ګل
ځوک به د زړه په پرهرو کښې بندي ګل

داسې به زړونه په داغونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

زه کوم ژړا د چا خندا نه وینم
چې مې لیده هغه رڼا نه وینم
ګل د رخسار چې د اشنا نه وینم
زه نور ګلونه د دُنیا نه وینم

ځوک له جهان له دیدنونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

د ارمانونو لوے جهان رنړوي
زړه په ګوګل کښې مې جانان رنړوي
د مینې ګل را نه هجران رنړوي
نه کړې خاطر دغه بوستان رنړوي

د مغ کتاب دې د رازونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

ځه به د ښکلو نګهتونو ډک شي
راغے سپرلے وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زړګي مې غواړي شمع رويه سوزېدل
راشه يو ځل

ارمان مې دا دے که پوره شي
د رنګ داروې د اشنا سره لېدل
راشه يو ځل

څو به شوګير کړم راته وايه
واړه خوبونه راځني وتښتېدل
راشه يو ځل

که ديدن کړې تلوار راوکړه
همزولې راغلې څوروی مې تور ويېل
راشه يو ځل

عاشقان ګوره حال يې څۀ شو
لکه پتنګ چې پۀ لمبو وسوزېدل
راشه يو ځل

سوال د خاطر منظور کړه ياره
جفا دې پرېږده د وفا وکړه کتل
راشه يو ځل

ښ دې وډبل پۀ ګوم پلو دے
بيا به سوزېږمه نۀ اور راته بل دے

د ډونډ کاروان مې دے د غم خپګګر دورنګينې
واوره فرياد مې د جرس پۀ اوازونو کښې
تلے دې پل پۀ ګوم پلو دے
بيا به سوزېږمه نۀ اور راته بل دے

ترڅو د هجر دا اوږدې شپې اوتيارې به وينم
سبا د وصل به وی لرې که نږدې به وينم
د ستا منزل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه نه اور راته بل دے

خاطره ښ دې کله لېږ سم راته کتلی وے
واړه بناپسته به دې لۀ زړۀ څخې وتلی وے
د کتو چل پۀ کوم پلو دے
بيا به سوزېږمه نۀ اور راته بل دے

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ستړې نیولې دی ما ستا په ارمان کښې
او به اوبه شول توري مې په ګومبار کښې

ما چې لیدلې، ستا پښو کښې پل دے
غم د وحشت، وحشت را سره مل دے
اوس مشغولا کړم په دغه لار کښې
او به اوبه شول توري مې په ګومبار کښې

نه در رسیږي نه در ته غږ شي
نه را نه ګوم شي نه را نه ښ شي
دا څه ژوندون دے په انتظار کښې
او به اوبه شول توري، مې په ګومبار کښې

یار یې له ښکلو سره روان دے
دې تماشې ته خاطر حیران دے
لکه سپوږمۍ وی، ستورو قطار کښې
او به اوبه شول توري مې په ګومبار کښې

زما په طمع به کړې تېرې مې وختونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې در ته کړم

ما ته را یاد نه دی څوک زه په څوانه کښې یمه
په نړۍ کې غم نه لرم په خوشحالۍ کښې یمه
زه لېونے یم چې کوم دومره فکرونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې در ته کړم

لېونی نه یمه چې، د غسې سودا کړمه
په تا دې اور بلېږي زه څه پروا کړمه ¹
چې بیا مې مرولې را ته نه کا پېغورونه
زه دې یاره نه یم دومره وزګاره نه یم
چې در ته کړم

---

¹ د متن لیکنه ارمغان کښې د دې مصرعې داسې ده:
لېونی نه یم چې داسې سودا کړم — په تا دې اور بلېږي زه څه پروا کړم

Scanned and pdf copy by Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

دومره وزګاره نۀ یم چې خپل ځان ووینم
چې په ائین کښې ګورم آئین پرېشان ووینم
جانانه ډېر درپسې ګرځمه ارمانونه
زۀ دې یاره نۀ یم دومره وزګاره نۀ یم
چې درته ګورم

زۀ چې ګودر له ځمه مئین سوزېږی په ما
تکه د اور په شان سپېڅکار ځلېږی زما
خاطره مۀ راځه بلېږی سرۀ اوروونه
زۀ دې یاره نۀ یم دومره وزګاره نۀ یم
چې درته ګورم

تورې سترګې دې اشارې کا
سرې شونډې لمبې کا
زړګیه راته وایه
چې زۀ کوم طرف ته لاړ شم

کله باڼۀ راته انغی کا
پېښې د ګلو انګی کا
چې مُسکۍ شي بیا سترګې مرې کا
سرې شونډې لمبې کا
زړګیه راته وایه
چې زۀ کوم طرف ته لاړ شم

بیا چې ارمان د سرو نۀ وی
کړه چې څۀ دې نن په زړۀ وی
چې مې خلق ټول تماشې کا
سرې شونډې لمبې کا
زړګیه راته وایه
چې زۀ کوم طرف ته لاړ شم

د انتظار په تورو شپو کښې
دا دې خاطره په تیارو کښې[۲]
خپلې اوښکې دې ځان ته ډېرې کا
سرې شونډې لمبې کا
زړګیه راته وایه
چې زۀ کوم طرف ته لاړ شم

۱ ـ متن لرته ار دیوان کښې (تن) نشته
۲ ـ متن لرته کښې دا بند نشته

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library

http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

چې ته سبا به ې ژړا په تا پسې کړه
را یا دې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

دلبره بنده را ته معلوم یې
هسې خو نه چې ته ماشوم یې
کله نه یې په ما مظلوم یې
چې نه پوهیږې له هغو سره وعدې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې ستا د مخ په تماشا وم
دغه وصال وه که جدا وم
نه یم خبر په څه سودا وم
چې تماشا مې ستا د مخ د تماشې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې په غمونو کې دې ګېر کړم
اوس دې دلبره خله هېر کړم
که دې یو ځل په دیدن سېر کړم

ګنې له غمه به دې سر شم بیا مزې کړه
را یادې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

چې د اغیارو زما یار شې
بس اوس مې قتل ته تیار شې
اشنا زما څخه وېزار شې
پرعا مې نشته خو په خپله مې ذبې کړه
را یا دې هغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

څکه قبول دغه بېلتون کړم
څه بې له تا په دې ژوندون کړم
دلبره مینې دې مجنون کړم
جانانه اوس را پورې ټوقې مسخرې کړه
را یادې دغه شپې کړه
زما نا ترسه یاره

د ستا چې نه یمه د چا یم
راغلې دایم په خندا یم
مړ وو نه یمه پخلا یم
خاطره بیا که مړ وو شوم نو ګیلې کړه
را یادې هغه شپې کړه زما نا ترسه یاره

~

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تېر به د ستا د حسن وار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

چې نهٔ را درومې اشنا نو وعدې څه کوې
هغه پرون دې څهٔ وې نن چې بیا یاله کوې
زما یقین ستا په اقرار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

ستړګې مې بې لهٔ تا نه د چا په لور نهٔ ګوري
د ستا لهٔ مخه څنې مخ نور نهٔ ګوري
مړې به کله په دیدار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

زهٔ د بل چا د مینې اشنا څهٔ طمعه نهٔ کړم
زهٔ به لهٔ نوره سره ستا مینه سمه نهٔ کړم
په ما خاطر دې کهٔ اعتبار شي یاره زما
اخر خزان به دې بهار شي یاره زما

له منزلونه او دیوانه کتبې (؟) د ے

چې نهٔ را درومې یاره تهٔ، منع دې کړه یاد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

ان د یو ساعت مهمان د لې
وادره زما یو څو ګیلې
تېر به شي ستا شباب، سر دې نهٔ کړو مراد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

چا ته بنکارهٔ کړم خپل ځیګر
نهٔ کړې پروا چې پرې دلبر
نورې دې څوک چې بې واوري دغه فریاد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

کهٔ بنهٔ دې شي پهٔ سر زما
وي دې پیشکش دلبر زما
وائي خاطر شه نار لهٔ تا، نشته باقي جانشاد زما
نهٔ شومه پوه پهٔ خپل ژوندون، کړو عمر دې برباد زما

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

زۀ جهان څۀ کړم چې نمر مخيه ياره تا ووينم
ښکله دنيا ووينم ښکله دنيا ووينم

ستا د کاکل په تورو شپو پورې لاشپې څۀ دى
ستا د سرو شونډو انګو پورې غنچې څۀ دى

دى تماشه مې د ژړا چې دې خندا ووينم
ښکله دنيا ووينم ښکله دنيا ووينم

د ستا په مينه کښې د خلقو خندنے خوښ يم
خو د خپل عقل نه وزګار شم ليونے خوښ يم

راسره غم د ليونو شى چې صحرا ووينم
ښکله دنيا ووينم ښکله دنيا ووينم

ګله چې ما خاطر ته ياد شې ټول جهان ګل شى
لۀ دېره هجره ضريو ګل مې د چشمان ګل شى

خدايې خبر بيا چې زۀ به ستورے د سبا ووينم
ښکله دنيا ووينم ښکله دنيا ووينم

د قام ځلمو سترګې مو پورته کړئ خپل ځان وګورئ
چرته کښې ويده ، وګورئ جهان وګورئ

د قام ځلمو نمونږ همدغه د ختې ودې دى
دا مو د ژوند د بنۀ ګېډو د خوشحالو ودې دى

د نمر په څېرې خپل طاقت په ټول جهان خور کړئ
په خپل همت هر چرته نوم د پاکستان خور کړئ

شا ته نور مۀ ګورئ په وړاندې خپل قدم کېږدئ
په ورانو لارو باندې مۀ ځئ قدم سم کېږدئ

لۀ مخې لرې کړئ ازغى ځان ته ګلونه کېږدئ
شى چې اغيار در ته حېران هلته کښې پلونه کېږدئ

مونږ له چې مخې له راغلى وار خطا تللى دى
ځلمو نمونږه ځنې ډېر ځلى په شا تللى دى

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

تاسو هم واورئ چې پېغور ته نظر تېر نهٔ شي
د پاکستان ځلمو مېدان کښې موسر تېټ نهٔ شي

د مشرانو تل ځلمو نصيحتونه نهٔ وی
دا مو دے وخت د ترقۍ تل دا وختونه نهٔ وی

ملا مو د قام خدمت ته وتړئ چې سيال شئ پکښې
دا تنګي لنډې کړئ اوارې چې خوشحال شئ پکښې

چې ننې ونهٔ کړئ ځلمو بيا به يې کله وکړئ
د خپل وطن خدمت ته پورته شئ په خپله يې وکړئ

يو بل ته مهٔ ګورئ ، لهٔ ځان هر يو ماليار جوړ کړئ
د پاکستان دهر يو ګوټ څنې ګلزار جوړ کړئ

د دښمن پهٔ خونه تندر د اسمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
شان و شوکت دے زمونږ
جاه و حشمت دے زمونږ
د قربانۍ پهٔ وېرو وينو د امکان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
دا دېکې مهٔ کوه
هسې دېکې مهٔ کوه
زړهٔ د فولادو نه د هر يو مسلمان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
غم د بلا نهٔ کوو
د چا پروا نهٔ کوو
مقابلې ته د دښمن زمونږ يو ځان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو
مونږ د خپل کور کړو فکر
هم د خپل ودود کړو فکر
فکر مو دا دے چې کشمير کښې هندوستان جوړ شو
چې پاکستان جوړ شو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

(c) ketabton.com: The Digital Library
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

ښاغلي په شان وو اول
حیران پرېشان وو اول
اول وو ښاغلي اوس د دریاب ترې بې پایان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي
هر امتحان ته ولاړ !
دغر په شانته ولاړ
وائي خاطر چې کلک په شانې د سندان جوړ شي
چې پاکستان جوړ شي

ستا د هلال ستوري مدام اختر دې زمونږ
د ستا مثال ستوري بنکاري نظر دې زمونږ
د ستا د اقبال ستوري سر او بصر دې زمونږ

تل ځلیږي په تا چې یې روښان وطنه
د پاکستان وطنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin
http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library